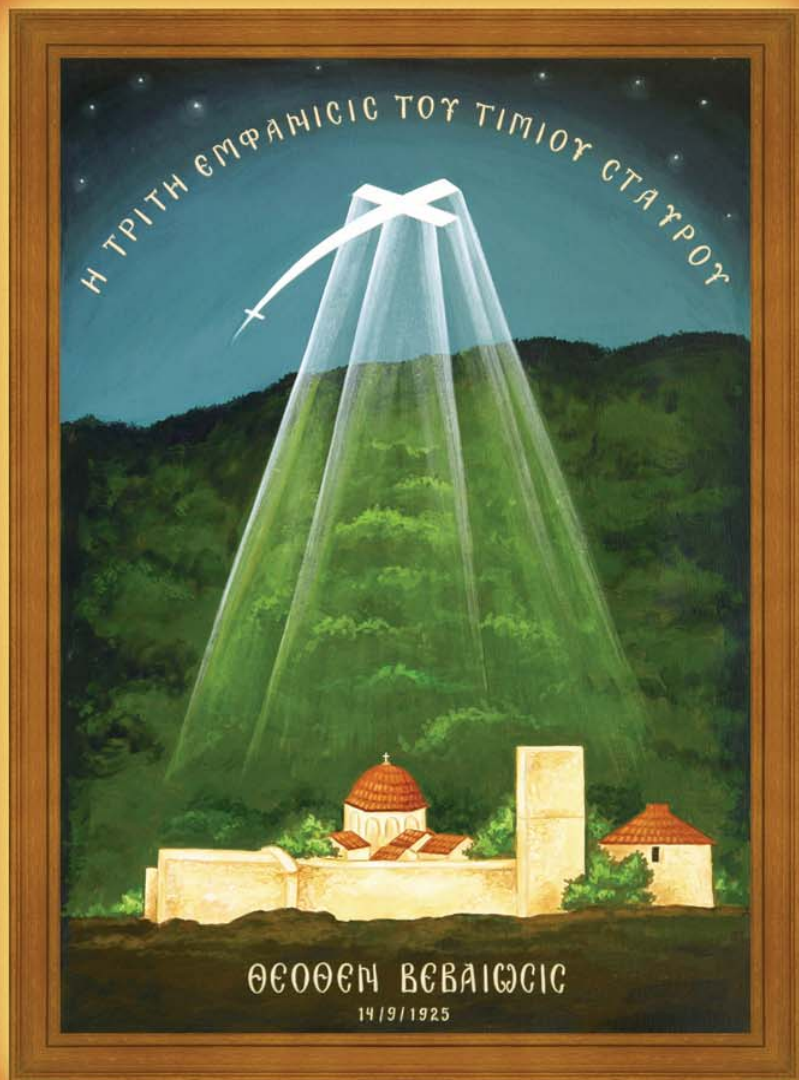

ἍΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΑΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- «Τὸ Μυστήριον τοῦ Ἀδελφοῦ στοῦ Φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδος»,
Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ ἐνάργει τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους 369
- **Βαπτίσεις** Ἐτεροδόξων ἀπὸ τὸ Πακιστὰν 370
- **Ἱεραποστολικά** Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν 371
- **Μεγάλου Μουσικοῦ Ἀφιέρωμα** στὴν Σμύρνην 372
- **Ὁ Ἅγιος Βασιλεὺς** τῆς Σερβίας Στέφανος Μιλούτιν 373
- **Ἑορταὶ** καὶ Πανηγύρεις 376
- **Διηγῆσεις** θαυματουργικῶν ἐπεμβάσεων τῶν Ἁγίων μας 378
- **Μαθήματα Ἀγιογραφίας:** Περίοδος Β' - Μάθημα Α' 379
- **Ἡ Πανήγυρις** τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης 380
- **Ἡ Μεγάλῃ Ἑορτία** Ἐκδήλωσης «Εὐχαριστήρια 2009» 382
- **Ἀπόσπασμα** ἐκ τῆς Ὁμιλίας: «Ἀγαπῶ, ἄρα ὑπάρχω» 385
- **Ἡ ἐτήσιος** Συνεδρίασις τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἱ. Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων 387
- **Γράμμα** πρὸς ἓναν Ἄρρωστο 389
- **Ἀγιασμός** σὲ Καταστήματα Δωρεᾶν Διανομῆς Συσσιτίου 391
- «**Εἶπε Γέρον**» - Περὶ Προσευχῆς, Ἁγίου Συμεῶν Θεσσαλονίκης 392
- **ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2010:** Ἐγκόλπιον - Ἡμεροδείκτης - Τοῖχου

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Θεόθεν Βεδαίωσις: Ἡ Ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, 14.9.1925 ἐκ.ἡμ.
Ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἐκ τοῦ αὐλείου χώρου τῆς Μονῆς
τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογίᾳ καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

- **Ἰδιοκότης:** Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • **Ἐκδότης – Διευθυντής:** Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • **Συντάσσεται** ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • **Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς:** 210 2411380. • **Telefax:** 210 2411080.
- **E-mail:** Kyprianos@synodinresistance.org • **Ἰστοσελίδα** στὸ **Διαδίκτυο:** www.synodinresistance.org • **Υπεύθυνος** **Τυπογραφείου:** Κ. Κουκουδάκης, Ζωοδόχου Πηγῆς 91, τηλ.: 210 6461660. • **Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικαὶ** **εἰσφοραὶ** νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Τὸ Μυστήριον τοῦ Ἀδελφοῦ στὸ Φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδος

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές·

Κᾶς μεταφέρουμε καὶ πάλι τὶς ὀλόθερμες πατρικῆς εὐχῆς τοῦ ἀσθενούντος Μητροπολίτου μας, τοῦ πολυσεβάστου Γέροντός μας κυρίου Κυπριανοῦ, ἐπὶ τῇ ἐνάργει τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους, ὥστε νὰ εἶναι πλήρες τῶν καρπῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πρῶτος «καρπὸς τοῦ Πνεύματος» καὶ περιεκτικὸς ὅλων τῶν ἄλλων καὶ ρίζα καὶ αἰτία αὐτῶν εἶναι ἡ Ἀγάπη. Ὅλα τὰ χαρίσματα θὰ καταρῆθουν στὰ ἔσχατα, τὸ μείζον ὅμως τούτων, δηλαδὴ ἡ Ἀγάπη, οὐδέποτε θὰ ἐκπέσῃ.

«Ὁ Θεὸς εἶναι Ἀγάπη» καὶ «ἡ Ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει». Ὁ Θεὸς δὲν ἐκλήθη μὲ καμμία ἀρετὴ ἀπολύτως, ἐκλήθη ὅμως ἀπολύτως Ἀγάπη.

Τὸ Μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, ὅπως βιώνεται ἡσυχαστικὰ καὶ εὐχαριστιακὰ μέσα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, μᾶς εἰσάγει στὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὸ πρότυπο αὐτὸ καὶ τὴν πηγὴ τῆς ὄντως Ζωῆς.

Τότε, ἀνακαλύπτουμε τί σημαίνει Πρόσωπο, ἐξερχόμεθα ἀπὸ τὴν αὐτοαγάπη, δηλαδὴ τὴν κλεισμένη στὸν ἑαυτὸ μας ἀτομικότητα, καὶ ἀνοιγόμεθα στὸν Ἄλλον. Τότε, μᾶς ἀποκαλύπτεται ὁ Ἄλλος. Τότε αἰσθανόμεθα μία ὁρμὴ πρὸς τὸν Ἄλλον, ταυτόχρονα μὲ τὴν ἐσωτερικὴ ὁρμὴ πρὸς τὸν ζῶντα Θεό. Τότε, ἀνακαλύπτουμε ὅτι ἡ γνησία ἐν Χριστῷ Ζωὴ ταυτίζεται μὲ μία κοινωνία Προσ-

ώπων ἐξαιρετικὰ δυναμικὴ καὶ πολύμορφη, ἡ ὁποία ὄντως «οὐδέποτε ἐκπίπτει».

Μέσα λοιπὸν στὸ Φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδος μᾶς ἀποκαλύπτεται τὸ Μυστήριον τοῦ Ἀδελφοῦ, τὸ ὄντολογικὸ του κάλλος, ἡ ἐσχατολογικὴ του δόξα, ἡ αἰώνια ὁμορφία του ὡς θεῖα ἀνταύγεια τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Αὐτὸ εἶναι τὸ Φῶς καὶ ἡ Φωτιά, τὰ ὁποῖα μᾶς ἔφερε ὁ Ἠγαπημένος μὲ τὴν Φιλάνθρωπη Σάρκωσί Του.

Βιώνοντας τὸ Μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, κάθε πιστὸς γίνεται μία φλεγόμενη βάτος, ἀκτινοβολεῖ τὸ φῶς, τὴν ζεστασιά, τὸ ἀνοιγμα πρὸς τὸν Ἄλλον.

Μόνον μὲ τὸ ὑπερφυσικὸ αὐτὸ βίωμα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλκύσουμε τὸν Ἄλλον ἀπὸ τὰ «ἔργα τῆς σαρκὸς» στοὺς καρποὺς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στὴν κοινωνία τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἐχουμε τεράστιο χρέος ἐναντι τοῦ Ἀδελφοῦ μας καὶ ἡ εὐθύνη μας θὰ ἔχη αἰώνιο βάρος, ἐφ' ὅσον ἡ ραθυμία καὶ ὁ συσχηματισμὸς μας μὲ τὸν κόσμον δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ τοῦ μεταδώσουμε τὴν ἐσωτερικὴ ὁρμὴ πρὸς τὸν ζῶντα Θεό.

Πολὺ ὀρθὰ ἔχει λεχθῆ, ὅτι «κάνεις δὲν μπορεῖ νὰ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ νὰ στραφῆ πρὸς τὴν αἰωνιότητα, ἂν δὲν δεῖ στὰ μάτια ἢ στὸ πρόσωπο ἑστω καὶ ἐνὸς μόνον ἀνθρώπου τὴ λάμψη τῆς αἰώνιας ζωῆς...».

Βαπτίσεις Ἑτεροδόξων ἀπὸ τὸ Πακιστὰν

ΤΗΝ Πέμπτη, 18.9/1.10.2009, ἐβαπτίσθησαν ἑπτὰ ἀκόμη ἀλλοδαποὶ ἀπὸ τὸ Πακιστὰν στὴν Ἱερὰ Μονὴ μας καὶ ἔλαβαν κατὰ σειρὰν τὰ ὀνόματα: Ἄθανάσιος, Δημήτριος, Γεώργιος, Δανιὴλ, Γεώργιος, Πέτρος καὶ Βασίλειος.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἐτέλεσε τὴς Βαπτίσεις τῶν νεοφωτίστων, οἱ ὅποιοι εἶναι μετανάστες στὴν πατρίδα μας, ἡλικίας μεταξὺ 20 καὶ 44 ἐτῶν. Ἀνῆκαν προηγουμένως σὲ διάφορες προτεσταντικὲς ὁμάδες καὶ προετοιμάσθησαν ἐπὶ ἀρκετὸ διάστημα χρόνου, προκειμένου νὰ δεχθοῦν τὸ Ὁρθόδοξο Βάπτισμα. Διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου, ἐντάχθηκαν στὴν Κοινότητα τῶν Ὁρθοδόξων ὁμοεθνῶν τους, ἡ ὁποία φιλοξενεῖται στὸ Πνευματικὸ μας Κέντρο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν.

Οἱ νεοφώτιστοι Ἀδελφοί μας ἀπὸ τὸ Πακιστὰν διακρίνονται γιὰ τὸν χριστιανικὸ τους ζῆλο καὶ τὴν θερμὴ τους πίστι καὶ εὐλάβεια. Εἶθε ὁ Κύριός μας νὰ τοὺς ἀναδείξῃ ἄξια μέλη τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας Του καὶ νὰ τοὺς σώσῃ στὴν αἰώνια Βασιλεία Του!

Πανηγυρὶς Καθεδρικῶ Ναοῦ στὴν Ν. Ὀσσετία

ΤΗΝ Δευτέρα, 8.9.2009 ἐκ.ἡμ., ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Καθεδρικὸς Ναὸς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου στὸ Τοχίνβαλ τῆς Ν. Ὀσσετίας.

Ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ἀλανίας κ. Γεώργιος μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀγίας Πετρούπολεως καὶ Β. Ρωσίας κ. Σωφρονίου, τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκ-

κλησίας τῆς Διασπορᾶς, καὶ Κληρικῶν τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀλανίας, παρουσία μεγάλου πλήθους Ὁρθοδόξων πιστῶν τῆς πολύπαθης αὐτῆς περιοχῆς τοῦ Καυκάσου.

Αὐτὴ ἡ λάμψη τῆς αἰώνιας ζωῆς, αὐτὸς ὁ γλυκὺς καρπὸς τῆς χριστοκεντρικῆς μας ζωῆς, ἃς εἶναι ἡ συνεχὴς ἔγνοια μας, τὸ συναρπαστικὸ Ὅραμά μας, γιὰ νὰ σωθῆ ὁ Ἀδελφός μας, γιὰ νὰ σωθῆ ὁ κόσμος, γιὰ νὰ σωθοῦμε ὅλοι μέσα στὴν γεμάτη τρυφερότητα ἀγκαλιὰ τοῦ στοργικοῦ Πατέρα.

Ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀμώμῳ ἀγάπῃ, τῆς Ἀμώμου Θεοτόκου δεηθῶμεν, ἵνα καταστῆ ἕκαστος μία φλεγόμενη βάτος, ἀκτινοβολοῦσα τὴν αἰώνιαν ζωὴν!...

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

Ίεραποστολικά Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν Ἀφρική

ΣΤΑ μέσα τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου, ὁ Ἀρχιμ. π. Μᾶρκος Ἀγιοκυπριανίτης (Κασέγια), Συνοδικὸς Ἐπίτροπός μας στὸ Κογγό τῆς Κεντρ. Ἀφρικής, πραγματοποίησε ἑβδομαδιαία ἐπίσκεψη στὴν Ἱεραποστολικὴ Κοινότητά μας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου στὸ Κογγό Μπραζαβίλ, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας ἔγιναν Συνάξεις μὲ τοὺς Κληρικοὺς καὶ τοὺς Πιστοὺς τῆς περιοχῆς, συζητήσεις, ἐπισκέψεις, τέλεισι ἐνὸς Γάμου καὶ γενικά μελετήθηκαν σχέδια καλυτέρας Ἱεραποστολικῆς ὀργανώσεως καὶ ἀναπτύξεως.

ΑΠΟ τὶς ἐργασίες ἀνεγέρσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν Κανάγκα τοῦ Κογγό.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ νεοφωτίστων στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Τιμίου Προδρόμου στὴν Κινάσαα τοῦ Κογγό: ἐνὸς ἐνηλίκου τὸν περασμένο Ἰούλιο καὶ ἐνὸς βρέφους στὰ μέσα τοῦ Ὀκτωβρίου.

Μεγάλο Μουσικό 'Αφιέρωμα στην Σμύρνη

Το Μουσικό 'Αφιέρωμα «*Η Σμύρνη κάποτε...*», το οποίο ώργανώθηκε από το 'Εθνικό 'Ωδείο στις 22 Σεπτεμβρίου 2009 στο 'Ωδείο 'Ηρώδου του 'Αττικού, στέφθηκε από μεγάλη επιτυχία, ενώπιον ενός έκλεκτου και πολυπληθούς κοινού περίπου 4.000 άκροατών/θεατών.

'Εμπνευστής και δημιουργός της ενδιαφέρουσας αυτής 'Εκδηλώσεως ήταν ο Μουσικοδιδάσκαλος, Χοράρχης και Πρωτοψάλτης κ. Μιχαήλ Μακρής, ο οποίος ανέλαβε την διεύθυνση, αλλά και την διδασκαλία των 160 Χορωδών και της μεγάλης Παραδοσιακής 'Ορχήστρας, που έλαβαν μέρος σε αυτή την τόσο σημαντική παράσταση.

'Επρόκειτο για ένα ιδιαίτερα έπιμελημένο και πρωτότυπο Μουσικό 'Όδοιπορικό, στο οποίο συμμετείχαν η 'Ορθόδοξη 'Εκκλησιαστική Βυζαντινή Χορωδία, η Παραδοσιακή Χορωδία και 'Ορχήστρα του 'Εθνικού 'Ωδείου, η Χορωδία του 2ου Γυμνασίου-Λυκείου 'Αχαρνών και η χορευτική ομάδα του Λυκείου 'Ελληνίδων Παιανίας.

• Στο πρώτο Μέρος, οι εκκλησιαστικοί βυζαντινοί ύμνοι δημιούργησαν ένα υποβλητικό κλίμα κατανύξεως, συνδέοντας άρρηκτα τον 'Ελληνισμό της 'Ιωνίας με το Βυζάντιο και την 'Ορθοδοξία.

'Ιδιαίτερη έντυπωση προκάλεσε η παρουσία των δύο πολυπληθών Χορωδιών (άνδρων-γυναϊκών και παιδιών), οι οποίες έψαλαν την 'Εκλογή του Πολυελέου στον 'Αγιο 'Ιωάννη τον Θεολόγο, σε ήχο δ' άγια, ως και το έργο «'Εγώ 'Ιωάννης ο άδελφός ήμών...» με έπιλεγμένους στίχους από την 'Αποκάλυψη, σε ήχο πλ. δ'. Το πρωτότυπο αυτό μουσικό έργο άποδόθηκε κατά το άρχαίο άντιφωνικό σύστημα.

Ο άνδρικός Χορός, δηλαδή η 'Ορθόδοξη 'Εκκλησιαστική Βυζαντινή Χορωδία, συνέχισε με Στιχηρά σε ήχο α' από την 'Ακολουθία του 'Αγίου Πολυκάρπου Σμύρνης, με το Δοξαστικό των άινων της Κυριακής της Πεντηκοστής «*Βασιλεύ Ούράνιε*» σε ήχο πλ. β', σύνθεσι του Νικολάου Πρωτοψάλτου Σμύρνης († 1887), με Στιχηρά σε ήχο πλ. α' από την 'Ακολουθία του 'Αγίου Νεομάρτυρος Μάρκου († 1801), και έκλεισε με το «'Αξιόν έστιν» σε ήχο βαρύ έναρμόνιο μικτό,

σύνθεσι του Μισαήλ Μισαηλίδη († 1906), Προέδρου του 'Εκκλησιαστικού Μουσικού Συλλόγου 'Ιεροσαλτών Σμύρνης.

Στην συνέχεια του πρώτου Μέρους, άκολούθησε ένα σύντομο μουσικό άφιέρωμα στον μεγάλο Σμυρνιό μουσουργό Μανώλη Καλομοίρη, ιδρυτή του 'Εθνικού 'Ωδείου.

• Στο δεύτερο Μέρος, άισθησι προκάλεσε η ταυτόχρονη συμμετοχή επί σκηνής των

Ὁ Ἅγιος Βασιλεὺς τῆς Σερβίας Στέφανος Μιλούτιν

Ο **ΑΓΙΟΣ** Βασιλεὺς Στέφανος Μιλούτιν, υἱὸς τοῦ Βασιλέως Οὐρση τοῦ Α΄ τῆς Δυναστείας τῶν Νεμάνια καὶ τῆς Ἁγίας Βασιλίσσης Ἑλένης, γεννήθηκε τὸ ἔτος 1253 καὶ ἐνθρονίσθηκε τὸ ἔτος 1282.

Εἶναι γνωστὸς ὡς μεγάλος Κτήτωρ Ναῶν καὶ Μονῶν καὶ ὡς Ζηλωτὴς τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τῆς Φιλανθρωπίας.

Ὁ Ἅγιος αὐτὸς Βασιλεὺς τῆς Σερβίας σύναψε διαρκῆ φιλία καὶ συγγένεια μὲ τὸν Αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Ἀνδρόνικο Β΄ Παλαιολόγο διὰ τῆς Σερβο-βυζαντινῆς Συνθήκης Εἰρήνης τοῦ 1299. Ὡς ἀποτέλεσμα αὐτῆς, ὁ διαζευγμένος ἤδη Σέρβος Ἡγεμόνας ἐνυμφεύθηκε τὴν ἀνήλικη θυγατέρα τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου Πριγκίπισσα Σιμωνίδα.

Ἐνωρίτερα, ὅταν ὁ Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου Μιχαὴλ Η΄ ὁ Παλαιολόγος, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν εἶχε ἀποδεχθῆ τὴν οὐνιτικοῦ τύπου Ἐνωσι μὲ τὸν Πάπα τῆς Ρώμης, προσεπάθησε νὰ προσεταιρισθῆ καὶ τοὺς Σέρβους στὴν ἄνομη πολιτικὴ του, ἀπέστειλε τὴν θυγατέρα του Ἄννα στὴν αὐλὴ τοῦ Βασιλέως Οὐρση ὡς προσφορά στὸν Μιλούτιν. Ἡ Ἄννα καὶ ἡ συνοδία τῆς ἦταν μέσα στὴν χλιδὴ καὶ τὴν πολυτέλεια, ὅμως τοῦτο ὄχι μόνον δὲν ἐκτιμήθηκε ἀπὸ τὸν Σέρβο Ἡγεμόνα, ἀλλὰ προεκάλεσε τὴν ἀποστροφή του.

Ὁ Ἅγιος Βασιλεὺς Μιλούτιν ἐμπόδισε τὴν διάδοσι τοῦ Οὐνιτισμοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος

200 συντελεστῶν μὲ *συμριναϊκά* τραγούδια σὲ ἓνα ζωντανὸ καὶ ἐπιτυχὲς μουσικὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖο ἐνθουσίασε τὸ κοινὸ. Οἱ ἀφηγηθεῖς τοῦ *Νικόλα Βαφειάδη*, ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ τὴν ἐπιμέλεια τῶν κειμένων, καὶ τῆς *Καίτης Παπανίκα*, ζωντάνευσαν μνήμες τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ συγκίνησαν.

Ὁ Μαέστρος *Μιχάλης Μακρῆς* καὶ οἱ συντελεστὲς τῆς Μουσικῆς αὐτῆς Ἐκδηλώσεως

δέχθηκαν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια Μικρασιατικῶν Συλλόγων, Σωματείων, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἐπισήμων, οἱ ὁποῖοι τίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους τὴν λαμπρὴ αὐτὴ βραδυὰ παραδοσιακῆς μουσικῆς.

• Ἐκ μέρους τῆς Ἱεράς Συνόδου μας παρέστησαν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, Κληρικοί, ὡς καὶ πολλὰ πνευματικὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοδοσίας μας.

Ἐπίσης, παρέστησαν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Ἱερώνυμος, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Νέου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος, ὡς καὶ ἄρκετοὶ Κληρικοὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ Κληρικοὶ καὶ ἀπὸ ἄλλης Δικαιοδοσίας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος.

◀ Μιχαήλ Παλαιολόγου, τὸν ὁποῖον ἀντιμετώπισε μὲ ἐπιτυχία στὸ πεδίο τῆς μάχης καὶ τὸν ἐνίκησε. Ἐπίσης, ἀντιμετώπισε μὲ ἐπιτυχία τὶς ἐχθρικές ἐπιβουλές τοῦ Βασιλέως τῆς Βουλγαρίας Σισμάν καὶ τοῦ Χάνου τῶν Τατάρων Νογκαί ὑπερασπιζόμενος τὰ ἐδάφη τῆς πατρίδος του, καθ' ὅσον προσευχόταν διαρκῶς στὸν Θεὸ καὶ ἤλπιζε εἰς Αὐτόν.

Ἀπὸ τὴν στιγμή πού ἀνῆλθε στὸν Θρόνο, ὁ Ἅγιος Βασιλέας Στέφανος Μιλούτιν ἔκανε ἓνα ἐντελῶς πρωτότυπο καὶ ἐντυπωσιακὸ τάμα στὸν Θεό, τὸ ὁποῖο ἐτήρησε ἀπαρεγκλίτως: **νὰ ἀνεγείρῃ ἓναν Ναὸ γιὰ κάθε ἔτος πού θὰ βασίλευε!** Καὶ πράγματι, παρέμεινε στὸν Θρόνο 42 ὀλόκληρα ἔτη, καὶ ἀνήγειρε ἀκριβῶς 42 μνημειώδεις Ναοὺς καὶ Μονές ὡς προφορά εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνης στὸν Κύριο!

Τοιοτοτρόπως, γέμισε τὴν γῆ τῆς Σερβίας μὲ θαυμάσιους Ναοὺς, μεταξὺ τῶν ὁποίων τοῦ Τρεσκόβατς, τῆς Γκρατσάνιτσα, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ναγκορίτινιο, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Λιέβισκα τοῦ Πρίζρεν, τῆς Βασιλικῆς Ἐκκλησίας τῆς Μονῆς Στουντένιτσα, τῆς Μπάνισκα κλπ., οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν μέχρι σήμερα πραγματικὰ ἀριστουργήματα ἀρχιτεκτονικῆς καὶ διακοσμῆσεως.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Σερβία, ἔκτισε τὸ Καθολικὸ τῶν Εἰσοδίων τῆς Μονῆς Χιλανδαρίου στὸ Ἅγιον Ὄρος, τὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου στὴν Κωνσταντινούπολι μὲ ξενῶνες, πτωχοκομεῖα καὶ νοσοκομεῖα, τὸν περίφημο Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Ὀρφανοῦ στὴν Θεσσαλονίκη, ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Ἐπίσης, τὸν Ναὸ τῶν Ἀρχαγγέλων στὴν Ἁγία Πόλι τῆς Ἱερουσαλήμ, τοῦ Ἁγίου Στεφάνου στὴν Μονὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ Σινᾶ, τῆς Ἁγίας Σοφίας στὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας κ.ἄ.

Ὁ Ἅγιος Βασιλέας Μιλούτιν ἦταν ὑπόδειγμα φιλευσπλαγγχίας καὶ γενναιοδωρίας, ἀνεγείροντας συνεχῶς νοσοκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖα, πτωχοκομεῖα καὶ σχολεῖα.

Προέβαινε δὲ σὲ μία ἐντελῶς πρωτότυπη πρακτικὴ ἐξασκήσεως ἐλεημοσύνης μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια: Περιήρχετο τὶς νύκτες ἀνάμεσα στὸν λαό, μεταμφιεσμένος, καὶ εἶδε πλουσιοπάροχη βοήθεια ὅπου διεπίστωνε ὁ ἴδιος ὅτι ὑπῆρχε μεγάλη ἀνάγκη!

Ὁ ἀξίόπιστος Βιογράφος τοῦ Ἁγίου Ἀρχιεπίσκοπος Δανιήλ ἀναφέρει χαρακτηριστικὰ ἐπ' αὐτοῦ:

«Ὅταν νύκτωνε, ὁ φιλόχριστος δέσποτάς μου ἐπιτελοῦσε τοῦτο τὸ ὑπέροχο καὶ θεοφιλὲς ἔργο, τὸ ὁποῖο δὲν ἐγνώριζε κανεὶς: ἀφαιροῦσε ἀπὸ ἐπάνω του τὰ αὐτοκρατορικὰ ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα φοροῦσε τὴν ἡμέρα, καὶ ἐνδύεταν μὲ ἄθλια καὶ παλαιὰ ροῦχα, καλύπτοντας καὶ τὸ πρόσωπό του γιὰ νὰ μὴ τὸν ἀναγνωρίσῃ κανεὶς. Ἐπαιρνε μαζί του δύο ἢ τρεῖς δούλους του, τοὺς ὁποίους διέτασσε νὰ μὴ ἀποκαλύψουν σὲ κανέναν ἀπὸ ὅσα βλέπουν, καὶ μετέφερε μαζί του μεγάλη ποσότητα χρυσοῦ καὶ ἄλλων ἀπαραιτήτων πραγμάτων γιὰ νὰ διανεῖμῃ στοὺς πτωχοὺς. Διότι, ἐπιτελοῦσε τὴν ἐλεημοσύνη χωρὶς ὑποκρισία καὶ ἀγαποῦσε πραγματικὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ περιφρονημένους. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐξερχόταν ἀπὸ τὸ Παλάτι του καὶ εἰσερχόταν ἀπαρατήρητος στὶς κατοικίες τῶν πτωχῶν, καὶ τοὺς μοίραζε χρήματα, τρόφιμα καὶ ροῦχα, ἐνῶ ἐκεῖνοι δὲν γνώριζαν ποῖος τοὺς τὰ εἶδνε. Αὐτὰ ἐπραττε ὁ μακαριστὸς Βασιλιάς μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του»!...

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὴν νύκτα μούσκειε τὸ προσκέφαλό του μὲ τὰ δάκρυά του,

λέγοντας στον έαυτό του: «*Έγειρε, όκηνηρέ, για να είσαι έτοιμος πριν από την ώρα εκείνη. Αν και είσαι συνηθισμένος στις άμαρτίες, σύνελθε και μετανόησε, διότι σε αναμένουν ή Κρίσις, τὰ αιώνια βάσανα και τὸ άσβεστο πύρ*»!...

Ο Άγιος Βασιλέας Μιλούτιν ήταν πολύ άφωσιωμένος στην Όρθόδοξη Πίστι και την λειτουργική ζωή τής Έκκλησίας. Στον καιρό του, ή Έκκλησία τής Σερβίας ήκμασε και προώδευσε. Τους δέ άγιους Άρχιερείς και Ίερείς τους έκτιμούσε πάρα πολύ και τους απέδιδε κάθε σεβασμό που τους άνηκε, μη άποφεύγοντας να ασπάζεται εύλαβικά την χειρα άκόμη και των πολύ νέων στην ήλικία Ίερέων, προς μεγάλη τους έκπληξη και άμνηχανία, αλλά και προς παραδειγματισμό του λαού. Πράγματι, ό σεβασμός του και ή ταπεινώσις του ήταν υποδειγματικά!

Παρέδωσε δέ την άγία ψυχή του ειρηνικά στα χέρια του Κυρίου και Αυτρωτού του την 29η Όκτωβρίου του έτους 1321. Έπί τής άγίας σορού του έτελέσθη μεγαλοπρεπής Έξόδιος Άκολουθία και τὸ Λείψανό του κατετέθη στον τάφο, τον όποιον ό ίδιος είχε έτοιμάσει για τον έαυτό του, στον Ναό του Άγίου Στεφάνου του Πρωτομάρτυρος και Άρχιδιακόνου στην Μονή Μπάνισκα στο Κοσσυφοπέδιο.

Μετά παρέλευσιν δύο και ήμισυ έτών από τής έκδημίαις του, άρχισαν να συμβαίνουν θαυμαστά σημεία στον τάφο του Βασιλέως Μιλούτιν, και έτσι ό Ήγούμενος τής Μονής Σάββας με την Άδελφότητά του, άφου έτέλεσαν ιερά Άγρυπνία, προέδησαν σε έκταφή και άνεκάλυψαν τὸ ιερό Λείψανο έντελώς άφθαρτο, έφ' όσον δέν έλλειπε ούτε τρίχα τής τιμίας Κεφαλής του!

Τὸ σκήνωμα του Άγίου Βασιλέως τὸ έποποθέτησαν σε ειδικά διακοσμημένη λάρνακα στον Ναό τής Μονής, ένώπιον τής Εικόνας του Δεσπότου Χριστού.

Όταν ή σύζυγός του Βασίλισσα Σιμωνίδα, ή όποία μετά την Κοίμησί του επέστρεψε στον πατέρα της στην Κωνσταντινούπολι, έμαθε για τὸ Θαύμα αυτό, κατεσκεύασε μία Κανδήλα από χρυσό και κέντησε ένα πολύτιμο ύφασμα ως σκέπασμα για την λάρνακα του ιεροῦ Λειψάνου και τὰ έστειλε στην Μονή Μπάνισκα. Συγκλονισμένη δέ από τὸ γεγονός, άπαρνήθηκε τον κόσμο και έγινε Μοναχή στην Μονή του Άγίου Ανδρέου στην Κωνσταντινούπολι.

Τὸ ιερό Λείψανο του Άγίου Βασιλέως παρέμεινε στην Ίερά Μονή Μπάνισκα μέχρι την είσβολή των Τούρκων στην Σερβία τὸ 1389, όταν μεταφέρθηκε στην Τρέπτσα διότι οι Τούρκοι πυρπόλησαν τὸ Μοναστήρι.

Άργότερα, τὸ 1460, εξ αίτιας τής τουρκικῆς βαρβαρότητας, ό Μητροπολίτης Σιλουανός μετέφερε τὸ ιερό Λείψανο στην Σόφια τής Βουλγαρίας, όπου φυλάσσεται μέχρι σήμερα στον Ναό τής Άγίας Μάρτυρος Κυριακῆς ή όπως άποκαλείται «του Άγίου Κράλη (Βασιλέως)».

Ήδη δέ ή Ίερά Μονή Μπάνισκα στο Κοσσυφοπέδιο αναστηλώνεται και αναμένεται ή επιστροφή τμήματος του ι. Λειψάνου του Άγίου Σέρβου Βασιλέως Στεφάνου Μιλούτιν εις Αὐτήν. Ή μνήμη του έωρτάζεται την 30ή Όκτωβρίου.

Άγιε Βασιλέα Στέφανε Μιλούτιν, διαφυλάξέ μας στην Όρθόδοξη Πίστι και την Φιλανθρωπία και πρόσθευε υπέρ ήμῶν!

Έορταὶ καὶ Πανηγύρεις

ΤΗΝ Κυριακὴ Πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, 7.9.2009 ἐκ.ή.μ., ἐώρτασε ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὸν Πύργο Ἠλείας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν Ἐγκαίνιων Αὐτῆς, τὰ ὁποῖα εἶχε τελέσει ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανὸς πρὶν ἀπὸ 20 ἀκριβῶς χρόνια.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ὑπευθύνου τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ Ἀρχιμ. π. Γρηγορίου Ἀγιοκυπριανίτου, τοῦ Ἱερομονάχου Δρ π. Γοράδου Βόλατρνυ ἀπὸ τὴν Πράγα τῆς Τσεχίας, τοῦ Αἰδεσμ. π. Γεωργίου Γιάν καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτου, παρουσία μεγάλου πλήθους πιστῶν.

ΤΗΝ Τετάρτη, 24.9.2009 ἐκ.ή.μ., ἐτελέσθη ἱερὰ Ἀγρυπνία στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης στὴν Ἀμυγδαλέξα Σταμάτας Ἀττικῆς, τῆς ὁποίας προΐσταται ἡ σεβαστὴ Γερόντισσα Βρυαῖνη Μοναχὴ. Ἡ Ἱερὰ αὐτὴ Μονὴ ἐσώθη ἐκ Θαύματος ἀπὸ τὴν καταστροφὴ κατὰ τὴν μεγάλη πυρκαϊὰ τῆς περιοχῆς ἐνάμισο μῆνα ἐνωρίτερα, Θεομητορικῆς πρεσβείας.

Στὶς ἱερὰς Ἀκολουθίες καὶ στὴν ἐόρτιο Θ. Λειτουργία προΐστατο ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης καὶ συμμετείχαν ὁ Ἐφημέριος τῆς Μονῆς Αἰδεσμ. π. Ἀντώνιος Γιαννουκάκος, ὁ Πρωτοπρ. π. Ἀπόστολος Καγιόγλου καὶ ὁ Ἱερομ. π. Νεῖλος Μιχαλάκης. Ἐψαλαν Μοναχές ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν, συνέρρευσε δὲ μεγάλο πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

ΤΗΝ Δευτέρα, 20.10.2009 ἐκ.ή.μ., ἐπανηγύρισε τὸ Ἱερὸ Γυναικεῖο Ἦσυχαστήριον τοῦ Ἁγίου Γερασίμου Κεφαλληνίας στὴν Πετροῦπολι Ἀττικῆς, τοῦ ὁποίου προΐσταται ἡ σεβαστὴ Γερόντισσα Ἀναστασία Μοναχὴ.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τῶν Αἰδεσμ. Πρεσβ. π. Ἀγγέλου Μουρλά καὶ π. Γεωργίου Γιάν, παρέστησαν δὲ ἀρκετοὶ προσκυνηταί.

Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Μυρτιδιωτίσης Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς

ΤΗΝ Τετάρτη, 24.9.2009 ἐκ.ἡμ., ἐπανη-
γύρισε καὶ ἡ Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς
Παναγίας Μυρτιδιωτίσης στὶς Ἀφίδνες
Ἀττικῆς.

Τὸ εὐλογημένο αὐτὸ καὶ ἡσυχαστικὸ
Μοναστήρι, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς
σεβαστῆς Γεροντίσσης Εὐπραξίας Μοναχῆς,
προσεχώρησε στὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας τὸν
περασμένο Φεβρουάριο καὶ ἤδη βιώνει μί-
α πνευματικὴ ἀναζωογόνησι. Εἶναι δὲ ἀξιο-
σημείωτο, ὅτι στὴν ἴδρυσί του ὑπὸ τῆς
μακαριστῆς Γεροντίσσης Εὐγενίας καὶ στὴν ἐν
συνεχείᾳ πνευματικὴ του καθοδήγησι κατὰ
τὴν δεκαετία τοῦ '70, συνέβαλε τὰ μέγιστα καὶ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανός.

Τὴν ἐόρτιο Θ. Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός,
Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος καὶ Πνευματικὸς τῆς Μονῆς ταύτης, συμπαραστατούμενος ἀπὸ
τὸν Αἰδεσιμ. π. Σωτήριο Γιούλη, Ἐφημέριό τῆς
Μονῆς, καὶ τὸν Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντῖνο
Σωτηριάδη.

Ἐψαλε Χορὸς Μοναζουσῶν τῆς πλησιο-
χώρου Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ
παρέστησαν ἀντιπροσωπεῖες καὶ ἐξ ἄλλων
Ἱερῶν Γυναικεῖων Μονῶν τῆς Ἀττικῆς. Στὸ
δὲ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα συμπεριελαμ-
βάνετο καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Ἀφιδνῶν κ. Ἀλέξανδρος Ζουγανέλης.

Χειροτονία Ἱεροδιακόνου στὴν Πιστόια τῆς Ἱταλίας

ΣΤΟΝ Μ. Ἐσπερινὸ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου
Δημητρίου, 25.10.2009 ἐκ.ἡμ., στὴν Ἱερὰ
Μονὴ τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάραφ στὴν
Πιστόια τῆς Ἱταλίας, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος
Λούνης κ. Σιλουανὸς ἔκειρε Ρασοφόρο
Μοναχὸ τὸν Δόκιμο Ἀδελφὸ τῆς Μονῆς
Λουκιανὸ Ντζόζι, ἀπὸ τὸ Λόμε τοῦ Τόγκο τῆς
Ἀφρικῆς, καὶ τὸν ὠνόμασε Παῦλο.

Τὸ πρωτὶ τῆς Κυριακῆς, 26.10.2009 ἐκ.ἡμ.,
στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν τοῦ Κ' αἰ. στὴν
Πιστόια, ὁ Σεβασμ. κ. Σιλουανὸς ἐχειροτόνησε τὸν Μοναχὸ Παῦλο Ἁγιοσεραφεμίτη Διάκονο
καὶ τὸν συγκατέλεξε στὸν Κληρὸ τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἐπαρχίας του.

Διηγήσεις Θαυματουργικῶν ἐπεμβάσεων τῶν Ἁγίων μας

ΜΙΑ κυρία, τὴν ἡμέρα τῆς Πανηγύρεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, μᾶς διηγήθηκε τὰ ἐξῆς:
«Ὁ γυιός μου εἶχε τροχαῖο ἀτύχημα, ἐνῶ στὴν συνέχεια ἀρρώστησα καὶ ἐγὼ καὶ οἱ γιατροὶ δὲν μοῦ εὗρισκαν κάτι τὸ συγκεκριμένο. Ταλαιπωρήθηκα μὲ ἐξετάσεις γιὰ δυὸ περίπου μῆνες.

Τὶς παραμονὲς τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ, εἶδα στὸν ὕπνο μου κάποιον γιατρό, ὑψηλὸ στοὺς ἀνάστημα, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ μὲ ἐξετάσῃ. Τοῦ εἶπα:

– Μά, δὲν ἔχετε οὔτε ἀκουστικά, πῶς θὰ μὲ ἐξετάσετε;

Τότε αὐτὸς φάνηκε ὅτι ἔβγαλε ἀκουστικά καὶ μὲ ἀκροάσθηκε.

Κατόπιν, μοῦ εἶπε:

– Δὲν ἔχετε τίποτε! Τὸ πρόβλημά σας εἶναι ἀπὸ τὸ ἄγχος...

Τὸν εὐχαρίστησα καὶ τὸν παρακάλεσα νὰ τοῦ πληρώσω τὴν ἐπίσκεψη, ἀλλὰ αὐτὸς δὲν ἤθελε νὰ δεχθῆ τίποτε. Τοῦ εἶπα:

– Ὅλοι οἱ γιατροὶ πληρώνονται. Σᾶς παρακαλῶ, δεχθῆτε τουλάχιστον 20 εὐρώ!...

Τότε Αὐτὸς μὲ παρότρυνε νὰ πάω τὰ χρήματα στοὺς Σπίτι Του, καὶ μοῦ ὑπέδειξε τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ στὴν Φυλή!...

Μόνον τότε κατάλαβα ποῖος ἦταν Αὐτὸς ὁ Οὐράνιος Ἰατρός!...

Ἔτσι, ἦλθα σήμερα στὴν μνήμη Του, γιὰ νὰ φέρω τὸ χρέος μου καὶ νὰ εὐχαριστήσω θερμὰ τὸν Ἅγιο γιὰ τὴν μεγάλη εὐνοιά Του»!...

ΕΝΑΣ ἄλλος κύριος, μὲ συγγενεῖς γνωστῶν μας προσώπων στοὺς Ἀγρίνιο, εἶχε ἔλθει ἐπίσης στὴν Πανηγύρι τῶν Ἁγίων μας στὶς 2/15 Ὀκτωβρίου στὴν Μονή μας.

Ὅταν ἀναχωροῦσε, χωρὶς νὰ αισθάνεται καμμία ἐνόχλησι, εἶπε στὴν σύζυγό του ὅτι θὰ ἔπρεπε ἐπειγόντως νὰ πάω σὲ Νοσοκομεῖο γιὰ ἐξετάσεις! Δὲν γνώριζε τὸν λόγο, ἀλλὰ ἔνιωσε μέσα του ἔντονη αὐτὴ τὴν παρόρμησι!...

Πράγματι, πῆγε ἀμέσως γιὰ ἐξετάσεις σὲ Νοσοκομεῖο, ὅπου διέγνωσαν ὅτι ἔπασχε ἀπὸ καρκίνο στοὺς νεφροὺς καὶ τὸν κράτησαν μέσα γιὰ νὰ τὸν ἐγχειρήσουν χωρὶς χρονοτριβή!

Ἡ ἐπέμβασις, μὲ τὴν βοήθεια τῶν Ἁγίων μας, ἦταν ἐπιτυχής, τὸ νεφρὸ ἀφαιρέθηκε καὶ ὁ εὐλαβὴς αὐτὸς ἄνθρωπος χαίρει πλέον ἄκρας υγείας, χωρὶς κανένα πρόβλημα!...

Η ΚΥΡΙΑ Ζ.Π. ἀπὸ τὸν Πειραιά, ἡ ὁποία δὲν ἐγνώριζε τίποτε περὶ τῶν Ἁγίων μας ἢ περὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, ἐφ' ὅσον δὲν εἶχε κάποια σχέσι μὲ τὴν Ἐκκλησία, εἶδε ἕνα ἐντυπωσιακὸ καὶ πρωτοφανὲς γι' αὐτὴν ἐνύπνιο ἕνα Σαββατόβραδο τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ περασμένου ἔτους.

Τῆς ἐμφανίσθηκε ἕνας Κληρικὸς μὲ λευκόχρωμα ἄμφια καὶ αὐτὴ αισθάνθηκε ταραχή. Αὐτὸς τότε τῆς εἶπε:

«Μὴ φοβᾶσαι. Εἶμαι ὁ Ἅγιος Κυπριανός. Πρέπει νὰ φέρῃς τὸ μεγάλο σου παιδί στοὺς Σπίτι μου γιὰ τρεῖς Τετάρτες, διότι ἔχει πρόβλημα αὐτὸς καὶ ἡ κοπέλλα πού σχετίζεται»!...

Ἡ κ. Ζ.Π. ἀναζήτησε τὸν Ἅγιο, ἔμαθε περὶ τῆς Μονῆς Του καὶ ἦλθε τὴν πρώτη Τετάρτη τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 2008. Αὐτὴ καὶ ὁ γυιός της εἶχαν τόση ἄγνοια, ὥστε ἀρχικῶς ζητοῦσαν ἐπιμόνωσ νὰ συναντήσουν τὸν Ἅγιο πού τοὺς ἐμφανίσθηκε καὶ πού νόμιζαν ὅτι θὰ εὗρουν τὸν ἴδιο ζῶντα! Δὲν ἐγνώριζαν τίποτε περὶ προσευχῆς, παρακλήσεως, ἐξορκισμῶν, ἐξομολογήσεως καὶ γενικὰ περὶ ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ἦταν ἀνάγκη νὰ κατηχηθοῦν πρῶτα σὲ κάποια στοιχειώδη τῆς Πίστεως, ὥστε νὰ βοηθηθοῦν πνευματικὰ καὶ νὰ δεχθοῦν τὴν ἱαματικὴ Χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Θαυματουργῶν Ἁγίων μας!...

«Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ»!

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Περίοδος Β΄ - Μάθημα Α΄

ΜΕ την ευκαιρία της μνήμης του Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ πρώτου Εἰκονογράφου, Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (18ῆ Ὀκτωβρίου) καὶ πρὸς τιμὴν του, πραγματοποιήθηκε χάριτι Θεοῦ τὸ πρῶτο Μάθημα Ἀγιογραφίας τῆς δευτέρας Περιόδου τῶν Μαθημάτων Ἀγιογραφίας, τὰ ὁποῖα ὀργανώνει καὶ παραδίδει ἐντελῶς δωρεὰν τὸ Ἀγιογραφεῖο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, στὸν χώρο τοῦ Μεγάλου Ἀρχονταρικίου τῆς τῷ πρῶτῷ τοῦ Σαββάτου, 18/31.10.2009.

Ὁ στόχος τοῦ Μαθήματος ἦταν τριπλός:
α) Ἡ ἀπόδοσις τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης στὸν Προστάτη τῶν Ἀγιογράφων Ἀπόστολο καὶ Εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ, β) Ἡ ἀνακεφαλαίωσις τῶν ὄσων παρεδόθησαν κατὰ τὴν Περίοδο Α΄, καὶ γ) Ἡ ἀγιογράφησις μιᾶς Εἰκόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τὸ Μάθημα, τὸ ὁποῖο παραδόθηκε καὶ αὐτὴ τὴν φορὰ μὲ τὴν βοήθεια τῶν Ἀδελφῶν Ἀγιογράφων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν, ἄρχισε προσευχητικὰ μὲ ὕμνους στὸν Ἀπόστολο Λουκᾶ.

Μετὰ τὴν σύντομη ἀναφορὰ στὸν Βίο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ πρώτου Ἀγιογράφου, τὸ Μάθημα συνεχίσθηκε σὲ πρακτικὸ ἐπίπεδο.

Πραγματοποιήθηκε ἐπανάληψις τοῦ ὀρθοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον ὀφείλουν νὰ σχεδιάζονται οἱ ἱερὲς Εἰκόνες. Ὁ τρόπος αὐτὸς ἀπέχει πολὺ ἀπὸ μία ἀπλὴ φωτοτυπικὴ, «νεκρὴ» ἀντιγραφὴ, ἐφ' ὅσον διέπεται ἀπὸ τὸν πλοῦτο τῶν ζωγραφικῶν νόμων, ὀπωσδήποτε θεβαίως προσαρμοσμένων στὰ ἰδιαίτερα ζητούμενα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Ἀγιογραφίας.

Οἱ περειαυρισκόμενοι μικροὶ Μαθητὲς βοήθησαν, μὲ τὴν καθαρὴ τους μνήμη, στὰ μέτρα τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου, ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλες γνώσεις, τίς ὁποῖες ἀπέκτησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Μαθημάτων τῆς προηγουμένης Περιόδου, καὶ οἱ ὁποῖες χρειάσθηκαν γιὰ νὰ σχεδιασθῆ ἢ προτομῆ τῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ἀκολουθήσουν τὰ ἐπόμενα στάδια τῆς εἰκονογραφήσεως, μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν ἐμπειροτέρων πλέον Μαθητῶν.

Ἐπίσης, ἀκούσθηκαν ὠραῖες τοποθετήσεις, ἀντηλλάγησαν ἐνδιαφέρουσες ἀπόψεις καὶ διενεμήθησαν χρήσιμες εὐλογίες ἐπὶ τῇ ὀλοκληρώσει ἐνὸς ἀκόμη πολυτίμου Μαθήματος Ἀγιογραφίας, μὲ τὴν προσδοκίαν μιᾶς ἐλπιδοφόρου συνεχείας.

Ἡ Ἐτήσιος τῆς Ἱερᾶς Μητρο τῶν Ἁγίων Κυπριο

ΤΗΝ Πέμπτη, 2.10.2009 ἐκ.ἡμ., ἐπανηγύρισε λαμπρῶς, Χάρτι Θεοῦ, ἡ Ἱερὰ Μητροπολιτικὴ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ἀναρίθμητα δὲ πλήθη εὐσεβῶν προσκυνητῶν προσέτρεξαν γιὰ νὰ τιμήσουν τὴν μνήμη τῶν Θαυματουργῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Ἡ ἐόρτια δοξολογικὴ αὐτὴ Σύναξις Κλήρου καὶ Λαοῦ εἶχε, ὅπως πάντοτε, Διορθόδοξο χαρακτήρα. Προσῆλθαν στὴν Πανήγυρι ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς Πατρίδος μας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ διατρανώθηκε γιὰ ἄλλη μία φορὰ ἡ εὐλογημένη ἔνωσις τῶν Ὁρθοδόξων Ἀντιοικουμενιστῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος, Ρουμανίας, Βουλγαρίας καὶ Ρωσικῆς Διασποράς.

- Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς, τελέσθηκε στὶς 17:00' ἡ καθιερωμένη κάθε Τετάρτη ἱερὰ Παράκλησις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, μὲ τὶς εὐχὲς τῶν Ἐξορκισμῶν, στὴν ὁποία εἰδικῶς τὴν ἡμέρα αὐτὴ δημιουργήθηκε τὸ ἀδιαχώρητο ἀπὸ τὸ ἀμέτρητο πλήθος τῶν προσκυνητῶν.

- Στὸν Μέγα Ἑσπερινό, στὶς 19:00', ἐχοροστάτησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, συγχοροστατούντων τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων Σεβασμ. Μητροπολίτου Νέας Ὑόρκης καὶ Ἀν. Ἀμερικῆς κ. Ἀγαθαγγέλου, Πρωθιεράρχου τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς, Σεβασμ. Ἐπισκόπου Τριάδιτσα κ. Φωτίου, τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Βουλγαρία, ὡς καὶ τῶν ἐξῆς Ἱεραρχῶν:

Σεβασμ. Ἐπισκόπου Νόρα κ. Μιχαὴλ ἀπὸ τὸ Κάλιαρι τῆς Σαρδινίας, Σεβασμ. Ἐπισκόπου Λούνης κ. Σιλουανοῦ ἀπὸ τὴν Πιστόια Ἰταλίας, Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Πλοεστίου κ. Ἀντωνίου, Ἰαίου κ. Γλυκερίου καὶ Γαλαζίου κ. Διονυσίου ἀπὸ τὴν Ρουμανία, ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Βλασίου, καὶ τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Χριστιανόπολεως κ. Χρυσοστόμου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος.

Παρέστησαν ἐπίσης πολλοὶ Κληρικοί, Μοναχοί, Μοναχῆς καὶ πλήθη εὐλαβῶν.

Πανήγυρις πολιτικῆς Μονῆς ἰνοῦ καὶ Ἰουστίνης

Ἐόρτιο κήρυγμα στὸ τέλος τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας ἐξεφώνησε ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης, ἀναφερθεὶς στὴν πορεία τῆς πνευματικῆς τελειώσεως τῆς Ἁγίας Ἰουστίνης, ἡ ὁποία ἐπισημασθεῖσα διὰ τοῦ πειρασμοῦ τῆς μαγείας, καὶ στὴν μετάνοια τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ.

• Τὸ πρωῒ τῆς Πέμπτης, στὴν πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, προΐστατο ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ, ἐλειτούργησαν συνολικὰ οἱ προαναφερθέντες 11 Ἀρχιερεῖς, ἔλαβαν δὲ μέρος δεκάδες Ἱερεῖς (ἐξ Ἑλλάδος, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Ρωσίας, Οὐκρανίας, Ἰταλίας, Σουηδίας καὶ Τσεχίας), Διάκονοι καὶ πολλοὶ Ὑποδιάκονοι.

Μεταξὺ τῶν ἀναριθμῶν πιστῶν, συμπεριλαμβάνονταν ἀντιπροσωπεῖες ἀπὸ τὶς Ἱερὲς Μονές, Ἐνορίες καὶ Κοινότητές μας Ἑλλάδος καὶ ἐξωτερικοῦ.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Ἀγαθάγγελος ἐξεφώνησε ἐπίκαιρη Ὁμιλία, ἐν συνεχείᾳ δὲ ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐξεφώνησε πανηγυρικὸ λόγο γιὰ τοὺς ἐορταζομένους Ἁγίους καὶ τὸ ἰσχυρὸ μῆνυμά τους.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσι τῆς πανηγυρικῆς πολυαρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, στὴν ὁποία ἔψαλε ἐπιτυχῶς, ὅπως καὶ στὸν Μέγα Ἑσπερινό, ὁ Χορὸς τῶν Ἁγιοκυπριανιτῶν, ὁ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος κ. Κυπριανός ἀπηύθυνε σύντομο ἐόρτιο Χαιρετισμό, ὁ δὲ Θεοφιλ. Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος εὐχαρίστησε ὀνομαστικῶς τοὺς παρόντας ἐπισήμους:

τὸν Βουλευτὴ Ἀττικῆς κ. Νικόλαο Καντερέ, τὸν Νομάρχη Δυτ. Ἀττικῆς κ. Ἀριστείδη Ἀρκουδάρη, τοὺς Ἀντινομάρχες κυρία Σταυρούλα Δήμου καὶ κ. Ἀθανάσιο Μακρυνόρη, τὸν Πρόεδρο τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου κ. Ἀγγελὸ Λιόση, τὸν Δήμαρχο Φυλῆς κ. Δημήτριο Μπουραϊτση, τὸν Ἀντιδήμαρχο κ. Σταμάτιο Ἀθράμη, τὸν Πρόεδρο τοῦ Δημ. Συμβουλίου κ. Ἀριστείδη Μπρέμπε, τὸν Δημ. Σύμβουλο κ. Ἀναστάσιο Ἀραμπατζίδη, τὸν πρώην Δήμαρχο Ἄνω Λιοσιῶν κ. Εὐάγγελο Χριστοφιλάκη, τὸν Διοικητὴ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἄνω Λιοσιῶν, κ.ἄ.

«Εὐχαριστήρια 2009»

ΤΗΝ Κυριακή, 5/18.10.2009, τελέσθηκαν τὰ καθιερωμένα «Εὐχαριστήρια» τῆς Ἱερᾶς Μητροπολιτικῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. Πρόκειται, ὡς γνωστόν, γὰ τὴν Ἐκδήλωσι τῆς Ἁγιοκυπριαντικῆς Ἀδελφότητος, ἡ ὁποία τελεῖται τὴν Κυριακὴ μετὰ τὴν Πανήγυρι τῆς Μονῆς, πρὸς τιμὴν τοῦ ἐορτάζοντος Σεβασμ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ.

Παρὰ τὸ ὅτι γιὰ δευτέρη συνεχῆ χρονιὰ ὁ τιμώμενος Σεβασμιώτατος Πατὴρ ἀπουσίαζε, ἐξ αἰτίας τῆς συνεχιζομένης δοκιμασίας ἐκ τῆς ἀσθενείας του, ἡ Ἐκδήλωσις τελέσθηκε κανονικὰ στὴν μεγάλη Αἴθουσα τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Ἀθηνῶν «Νοβοτέλ», στὴν Πλατεῖα Βάθης, διότι αὐτὴ ἀποτελεῖ μία σπουδαία εὐκαιρία εὐλαβικῆς Συνάξεως Κλήρου καὶ λαοῦ πρὸς διατράνωσιν τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ στὸν ἀσθενοῦντα Ἀρχιεπίσκοπο, ἀλλὰ καὶ πρὸς πνευματικὴν ὠφέλειαν καὶ ἐν Χριστῷ οἰκοδομίῃ.

Ἐντὸς τῶν δύο περιόδου ὥρων τοῦ πλουσίου καὶ προσεγμένου προγράμματος (19:00'-21:00'), συνδυάσθηκε ἡ παρουσίασις τοῦ θέματος τῆς Ἀγάπης, διὰ σχετικῆς ἀφιερωματικῆς Ὁμιλίας, μὲ ἐκκλησιαστικούς ὕμνους καὶ παραδοσιακὰ τραγούδια, προσφορὰ δώρου καὶ σύντομη ἐκφραστικὴ καὶ συγκινητικὴ ταινία.

Τὸ μεγάλο ἀκροατήριον τῆς Ἐκδήλωσεως περιελάμβανε ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας τὸν Θεοφιλ. Ἀναπληρωτὴ Πρόεδρο Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Κυπριανό, καὶ τοὺς Σεβασμ. καὶ Θεοφιλ. Ἐπισκόπους Νόρα κ. Μιχαήλ, Λούνης κ. Σιλουανό, Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομο (Παρουσιαστή), Φωτικῆς κ. Αὐξέντιο, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο

Ἐξ αἰτίας βροχοπτώσεως, δὲν πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη Λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καὶ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ὅμως ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Ἄνω Λιοσίων συμμετείχε μὲ τὴν ἀπόδοσι παραδοσιακῶν σκοπῶν στὸν αὐλεῖο χῶρο τοῦ προσκυνηματικοῦ χώρου τῆς Μονῆς.

Παρετέθησαν κεράσματα στὸ μεγάλο Ἀρχονταρίκι τῆς Μονῆς, ὅπου ἀπήνθουν ἐόρτιοι χαιρετισμοὺς ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Ἀγαθάγγελος τῆς ΡΟΕΔ ἐξ Ὀδησοῦ Οὐκρανίας, ὁ ἑλληνομαθὴς Σεβασμ. Τριάδιτσα κ. Φώτιος ἐκ Σόφιας Βουλγαρίας καὶ ὁ Σεβασμ. Λούνης κ. Σιλουανὸς ἐκ Πιστοῖας Ἰταλίας.

Στὴν δὲ ἐπακολουθήσασα Τράπεζα, ἐόρτιο χαιρετισμὸ ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου τῆς Ρουμανίας ἀπήνθυνε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Πλοεστίου κ. Ἀντώνιος, ἐνῶ σύντομους χαιρετισμοὺς μεσοῦς νοημάτων ἀπήνθυναν ὁ δυναμικὸς Νομικὸς μας Σύμβουλος κ. Θεόδωρος Θεοδωρόπουλος καὶ ὁ ἐμβριθὴς Καθηγητὴς κ. Βασίλειος Γαϊτάνης.

• Δόξα καὶ εὐχαριστία ἀνήκει στὸν Ἅγιο Τριαδικὸ Θεό, γιὰ τὴν μεγάλη δωρεὰ τῆς τόσο ὠραίας καὶ πολυωφελοῦς Πανηγύρεως τῶν Θαυματοργῶν Προστατῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπολιτικῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης!

καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμη (κύριο Ὅμιλητή) ἐπίσης, πολλοὺς Κληρικοὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, ἀλλὰ καὶ εὐρύτερα, Μοναχοὺς καὶ Μοναχές, ὡς καὶ ἑκατοντάδες λαϊκοὺς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἐπισήμους, μὲ κυριωτέρους τοὺς Βουλευτὰς Ἀττικῆς κ.κ. Βασίλειο Οἰκονόμου καὶ Νικόλαο Καντερέ.

* * *

Στὸ Μέρος Α΄, ὁ Βυζαντινὸς Χορὸς τῶν Ἁγιοκυπριανιτῶν, ὁ ὁποῖος ἔφθασε σὲ ἐντυπωσιακὸ σημεῖο ἀποδόσεως, ἔψαλε τὰ ἑξῆς μέλη:

• «*Ἐπιστρέψας ἐκ πλάνης*», Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἦχος πλ. α΄, • Στίχους ἐκ τῆς ἀρχῆς Δοξολογίας Πέτρου Πελοποννησίου, ἦχος δ΄ λέγεται, • «*Μακάριος ἀνήρ*», Πέτρου Λαμπαδαρίου, κατὰ σύντημσιν καὶ καλλωπισμὸν Μανουὴλ Πρωτοψάλτου, ἐκλογηὶ στίχων, ἦχος πλ. δ΄, • «*Ἐπὶ Σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη*», Τριανταφύλλου Γεωργιάδου, Διασκευὴ Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου, ἦχος πλ. δ΄, • «*Τριάς ἡ Ὑπερούσιος*», Ὕμνο Δοξολογικὸ καὶ ἱκετευτικὸ, μελοποιηθέντα παρὰ Δοσιθεοῦ Μοναχοῦ Κατουνακιώτου, ἦχος πλ. α΄ ἑναρμόνιος (εἰσαγωγή μὲ Κανονάκι).

Στὸ Μέρος Β΄, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐξεφώνησε τὸν Πανηγυρικὸ τῆς Ἐκδηλώσεως μὲ τὸν τίτλο: «*Ἀγαπῶ, ἄρα ὑπάρχω*», ὅπου ἐντὸς τεσσάρων ἐνοτήτων ἀνέπτυξε μὲ γλαφυρότητα καὶ ἐπαγωγικότητα βασικὰ ὄψεις τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἀγάπης. Ἡ τρίτη ἐνότητα τῆς Ὁμιλίας δημοσιεύεται ἐν συνεχείᾳ, ὁλόκληρη δὲ παρατίθεται στὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, ὡς καὶ ὅλο τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐκδηλώσεως σὲ γραπτὴ καὶ ἀκουστικὴ μορφή.

Στὴν συνέχεια, παρουσιάσθηκε τὸ προσφερόμενο δῶρο στὸν τιμῶμενο ἀσθενοῦντα Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανό, ἕνας Πίνακας ἐκ τοῦ Ἁγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, μὲ ἀπεικόνισι τῆς Τρίτης Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὴν ἀγρυπνία τῆς 14.9.1925 κατὰ τὸ Πάτριον Ἐορτολόγιο, στοὺς Πρόποδες τοῦ Ὑμηττοῦ Ἀττικῆς (βλ. αὐτὸν σὲ ἐξώφυλλο τοῦ παρόντος τεύχους). Ὡς γνωστόν, ὁ Τίμιος Σταυρὸς ἐμφανίσθηκε καὶ ἔλαμψε θαυματουργικὰ ἐπὶ τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους τῶν ἑραστῶν τῆς Πατρῴας

Παραδόσεως Ὁρθοδόξων Ἀκαινοτομήτων, πρὸς ἐνίσχυσίν τους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἔλεγχον καὶ κατασχύνην τῶν Καινοτόμων διωκτῶν τους.

Στὸ Μέρος Γ΄, ἡ Χορωδία Ὁρχήστρα «Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομιά» ἀπέδωσε με ἐπιτυχία τὰ ἐξῆς παραδοσιακά μέλη:

- «Περιβόλιν εἶχα», Καλαματιανὸ τοῦ Μωριά, ἦχος α΄, ρυθμὸς ἐπτάσημος,
- «Χελιδονάκι μου γοργό», τραγούδι τῆς Αἰτωλοακαρνανίας καὶ Θεσσαλίας, ἦχος α΄, ρυθμὸς ἐξάσημος,
- Ὁργανικὸ Νησιώτικὸ τοῦ Αἰγαίου,
- «Μιά πέροδικα κανηθήθηκε», Καλαματιανὸ Πελοποννήσου, ἦχος πλ. δ΄, ρυθμὸς ἐπτάσημος.

Στὸ Μέρος Δ΄, προβλήθηκε μία ταινία μικροῦ μήκους, παραγωγῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, με τίτλο: «Ἡ Ἀγάπη - Πατερικὲς Διδαχές. Πράξις καὶ Θεωρία», ὅπου παρουσιάσθηκε ἐποπτικὰ ἢ Πατερικὴ διδασκαλία περὶ Ἀγάπης, καὶ ἐπιδείχθηκαν συγκινητικὰ στιγμιότυπα ἀπὸ «ἐξορμήσεις» ἀγάπης τῶν Φιλανθρωπικῶν Συλλόγων μας.

Στὸ Μέρος Ε΄, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, ἔθεσε τὴν κατακλείδα με ἐποικοδομητικὲς νοουθεσίες καὶ εὐχές, εὐχαριστήσας τοὺς συντελεστάς τῆς Ἐκδηλώσεως καὶ τοὺς παρισταμένους γιὰ τὴν ἀνταπόκρισί τους, τονίσας ἰδιαίτερως ὅτι ἡ πραγματικὴ Ἀγάπη δὲν εἶναι εὐκόλη ὑπόθεσι, ἀλλὰ ἀγώνας καὶ θυσία ζωῆς.

Τέλος, σὲ ὅλους τοὺς παρισταμένους διενεμήθησαν γλυκύσματα καὶ μία εὐλογία: ἀντίγραφο τοῦ Πίνακος τῆς Τρίτης Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ σὲ μορφή κάρτας.

• **Ἦταν** ὄντως μία Ἐκδήλωσις ποὺ ἔμεινε ἀληγομόνητη γιὰ τὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδό της, τὴν πνευματικότητά της, τὸν πλοῦτο τῆς ποικιλίας της καὶ τὴν δύναμι τῶν μηνυμάτων της. Ὁ λόγος γιὰ τὴν ἀληθινὴ Ἀγάπη, τὴν Χριστιανικὴ, ἢ ὅποια εἶναι ἀνιδιοτελής καὶ θυσιαστικὴ, πάντοτε ἐλκύει, σαγηνεύει καὶ παρηγορεῖ τὸν κουρασμένο ἄνθρωπο, ἔστω καὶ ἂν ἀπαιτῆ εὐθύνη καὶ προσπάθεια. Ἡ Ἀγάπη νοηματοδοτεῖ οὐσιαστικὰ τὴν ζωὴ καὶ εἶναι ἡ ὄντως Ζωή, διότι πλασθήκαμε ἀπὸ τὸν Θεὸ τῆς Ἀγάπης καὶ ὑπάρχομε γιὰ νὰ ἀγαποῦμε.

Ἄγαπῶ, ἄρα ὑπάρχω

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ὀμιλίας στὰ «Εὐχαριστήρια»,
Νοβοτέλ, Κυριακή, 5/18.10.2009

† Ἐπισκόπου Γαρθιχίου Κλήμεντος

Ο **ΚΥΡΙΟΣ** τῆς Ἀγάπης καὶ τοῦ Ἐλέους ὥρισε τὴν Ἀγάπη ὡς ἀνωτέρα ὄλων τῶν Ἐντολῶν:

«Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται» (Ματθ. κβ' 37-40).

Τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὸν Θεὸ ἀποδεικνύει ἡ τήρησις τῶν Ἐντολῶν Του. Διότι, ὡς γνωστόν, ὅποιον ἀγαποῦμε σὲ ἐκείνον καὶ δείχνουμε εὐχαρίστως ὑπακοή. Καὶ ἡ κυρία Ἐντολή εἶναι ἡ «καινή», ἡ καινούργια Ἐντολή τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἀνιδιοτέλεια καὶ αὐτοθυσία.

«Καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» (Ἰωάν. ιγ' 34-35).

Ὁ Χριστὸς μας εἶναι τὸ πρότυπο τῆς ἀγάπης. Δὲν δίδαξε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπέδειξε τελεία ἀγάπη μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.

Ἀπαίτησε μάλιστα αὐτὸ πού δὲν ξανακούσθηκε ποτὲ μέχρι τότε στὴν πεσμένη ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία δὲν μπορούσε νὰ κρατήσῃ καὶ νὰ ἐπιδείξῃ οὔτε τὴν φυσικὴ ἀγάπη. Ζήτησε τὴν

ἀγάπη πρὸς αὐτοὺς τούτους τοὺς ἐχθρούς, τὴν συγχώρησι τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ ἀκόμη -ἂν τὸ ἀπαιτήσῃ ἡ περίστασι- καὶ τὸν θάνατον ὑπὲρ τῶν φίλων (Ματθ. ε' 43-44, Λουκ. κγ' 34, Ἰωάν. ιε' 12-13).

Ἡ ἀγάπη λοιπόν, σύμφωνα μὲ τὸν Ἅγιο Συμεὼν τὸν Νέο Θεολόγο, ἀπέκρησε δύο βαθμοὺς: πρῶτον, ἀγάπη τοῦ πλησίον ὅπως τὸν ἑαυτὸ μας, καὶ δεύτερον, ἀγάπη μεγαλύτερη ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας: ἀγάπη καὶ συγχώρησι τῶν ἐχθρῶν καὶ θυσία ὑπὲρ τῶν φίλων¹.

Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος ἐξομωίνεται μὲ τὸ Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, τῆς Σαρκομένης Ἀγάπης, καὶ γίνεται γνήσιος κατὰ χάριν υἱὸς τοῦ Τελείου καὶ Οἰκτίρμονος Πατρός!

Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος γίνεται πνευματοφόρος καὶ περνᾷ ἐκ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν καὶ γνωρίζει ἐμπειρικά, ὅτι «ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν μένει ἐν τῷ θανάτῳ» (Α' Ἰωάν. γ' 14).

Πῶς ὅμως θὰ περάσουμε ἀπὸ τὴν φυσικὴ ἀγάπη, πού οὔτε καὶ αὐτὴν δὲν μπορούμε νὰ κρατήσουμε εὐκόλα, ἐφ' ὅσον δὲν ἀγαποῦμε ἀκόμη καὶ αὐτοὺς πού μᾶς ἀγαποῦν (!), στὴν προαιρετικὴ ἀγάπη, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ ὁ Κύριός μας; Πῶς θὰ μετατρέψουμε τὴν μεταπτωτικὴ μας ἐμπαθῆ ἀγάπη σὲ ἀγία εὐαγγελικὴ ἀγάπη;

Ὁ μακαριστὸς Γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ († 1993) ἀπαντᾷ περιεκτικὰ

σέ μία ἐπιστολή του πρὸς τὴν κατὰ σάρκα ἀδελφή του Μαρία ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ἄνθρωποι δὲν μποροῦν νὰ ἀγαπήσουν μὲ πραγματικὴ ἀγάπη τὸν Χριστό. Αὐτοί, σὰν τὰ ζῶα, ἀγαποῦν μόνο ἐκείνους πὸν τοὺς πλησιάζουν μὲ τὰ ἴδια ζωώδη “αἰσθήματα”. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ “ζωώδης” ἀγάπη ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὴν προκαθορισμένη κοσμικὴ διαδικασίᾳ τῆς φυσικῆς ζωῆς. Ἡ ἀγάπη ὅμως τοῦ Χριστοῦ ἀγκαλιάζει ὅλο τὸν κόσμον σὲ ὅλες τὶς διαστάσεις του μέσα στὸν χῶρον καὶ τὸν χρόνον του, δηλαδὴ στοὺς αἰῶνες πὸν πέρασαν καὶ σὲ αὐτοὺς πὸν ἀκόμη ἔρχονται. **Γιὰ τὴν ἀγάπη αὐτὴ εἶναι ἀπόλυτα ἀναγκαῖο νὰ νικήσουμε τὴν ὑπερηφάνεια πὸν μᾶς ἐμποδίζει νὰ ἀγαποῦμε. Καὶ ὅταν ταπεινωνόμαστε, καταδικάζοντας τὸν ἑαυτό μας καὶ μόνο τὸν ἑαυτό μας, τότε δὲν ὑπάρχει σὲ μᾶς ἀμαρτία, καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ παρέχεται ἡ δυνατότητα στὸ Ἅγιο Πνεῦμα νὰ ἐνεργήσει μέσα μας. Καὶ ἂν αὐτὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἔρθει στὴν ψυχὴ, τότε ἡ νίκη ἐπάνω στὸν θάνατον γίνεται ὀφθαλμοφανέστερη ἀπὸ τὴν ὑλικὴ πραγματικότητα τοῦ φθοροῦ αὐτοῦ κόσμου. Τότε ὅλα ὅσα φαίνονται στὸν ἀνθρωπο-ζῶον ἀδύνατα, ἀνόητα, ὀλέθρια κλπ., παρουσιάζονται ὡς τὸ ἀληθινὸ νόημα, ἡ σοφία, ἡ δικαιοσύνη, ὡς ἐνιαία ἀβεντικὴ ζωὴ, ἔξω ἀπὸ τὴ φθορά, ἀπὸ τὸ σκοτάδι, καὶ ἀπ’ ὅλα ἐκεῖνα τὰ κακά, μὲ τὰ ὁποῖα καταστρέφεται ἡ ἀνθρωπότητα»².**

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς παρέχει ἄλλωστε τὰ Ἅγια Μυστήριά Του ὡς ἀπάντησι τοῦ πόθου μας καὶ τῆς μετανοίας μας, χαρίζοντάς μας ἴασι, νέα ζωὴ καὶ ἀγάπη. Ἡ ἀδυναμία μας νὰ προσερχώμαστε καὶ νὰ λαμβάνουμε θεῖες δωρεές, ἔγκειται στὴν ἀδυναμία ὑπερ-

νικήσεως τῶν κυρίων ἐμποδίων μας: στὸν ὀλέθριον πόθον πὸν ἔχουμε, παράλληλα, γιὰ τὰ ὑλικά καὶ τὶς ἡδονές, ὡς καὶ στὴν ἔλλειψι μετανοίας μας. Κυρίως δὲ καὶ πρωτίστως στὴν φιλαυτία καὶ τὸν ἐγωϊσμό μας.

Ἄν δὲν ἐξέλθουμε ἀπὸ τὸν ἀσφυκτικὸ κλοιὸ τοῦ «ἐγώ» μας, ἂν δὲν συνηθίσουμε νὰ τιμοῦμε ὅλους τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἂν δὲν αὐτομεμφώμεθα συνεχῶς, ἂν δὲν βιάσουμε τὸν ἑαυτό μας σὲ ἔργα ἀγάπης, ἂν δὲν κάνουμε τὰ βάρη καὶ τὰ λάθη τῶν ἄλλων καὶ δικὰ μας, ἂν δὲν προσερχώμαστε γιὰ τὴν ἐλάφρυνσι τῶν πόνων τῶν ἄλλων, καὶ μὲ ἓνα λόγο ἂν δὲν ἀγαποῦμε, δὲν ἐγκρατεῦώμαστε καὶ δὲν προσευχώμαστε, πῶς θὰ ἐξανθήσῃ μέσα μας ἡ Ἀγάπη ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ;

Ἄν δὲν ἀγαποῦμε τὸν κάθε ἀδελφόν, ἂν ἀντιπαθοῦμε εὐχαρίστως ἔστω καὶ ἓναν ἀδελφόν, τότε δὲν δυνάμεθα νὰ προσευχηθοῦμε καθαρὰ καὶ δὴ νοερά, καὶ δὲν μᾶς ὠφελεῖ οὔτε καὶ ἡ Θεία Κοινωνία. Πῶς δυνάμεθα μὲ διηρημένη καὶ διεσπασμένη καρδιά νὰ προσερχώμαστε στὸ ὑπέρτατον Μυστήριον τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἐνότητος;

Γιὰ τὴν ἀποφυγὴ παρεξηγήσεως, τονίζουμε στὸ σημεῖον αὐτὸ ὅτι ὀμιλοῦμε γιὰ τὴν Ἀγάπην τῆς Ἀληθείας, ἡ ὁποία δὲν γνωρίζει συμβιβασμούς στα τῆς Πίσσεως. Ὅπως ὑπάρχει ἡ νόθος καὶ ἐμπαθὴς ἀγάπη, ἔτσι ὑπάρχει καὶ ἡ ἀγαπολογία, πὸν ἐπικρατεῖ στὴν σύγχρονη Οἰκουμενικὴ Κίνησι, καὶ ἡ ὁποία ὀδηγεῖ στὴν πλάνη καὶ τὴν αἵρεσι. Ἡ ἀγάπη γιὰ τοὺς αἰρετικὸς ὑπαγορεύει τὴν κλῆσι τῆς μετανοίας καὶ τῆς ἐπανόδου τους στὴν Ἀλήθεια καὶ τὴν Ἐνότητα τῆς Πίσσεως, μέσα στὸ ἀληθινὰ ἀγαπητικὸ φρόνημα καὶ ἦθος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

Ἡ τακτικὴ ἐτήσιος Συνεδρίασις Αὐτῆς

ΛΣΤ' / 6.10.2009 ἐκ.ἡμ.

A. ΤΗΝ 6ην Ὀκτωβρίου 2009 ἐκ.ἡμ., ἡμέραν Δευτέραν, κατόπιν ἐπισήμου προσκλήσεως (Ἐπιστολὴ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1672/13.8.2009 ἐκ.ἡμ.), συνήλθεν εἰς τὴν τακτικὴν ἐτήσιον Συνεδρίασιν ΛΣΤ' Αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι.

α. Τὴν πρωΐαν τῆς 6ης Ὀκτωβρίου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ καὶ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ, ἐλειτούργησεν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, κ. Κυριανὸς (ἐπέτειος τῆς Χειροτονίας αὐτοῦ, 6.10.2007), ἐν συνεχείᾳ δέ, περὶ τὴν 9:30' ἐτέλεσεν εἰς τὴν Αἴθουσαν Συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ ἐπὶ τῇ Ἐνάρξει τῆς νέας Συνοδικῆς Περιόδου (βάσει ἡμετέρου εἰδικοῦ τευχιδίου), παρουσίᾳ τῶν Συνοδικῶν Μελῶν.

β. Μετὰ τὸν Ἀγιασμόν, ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱεραρχίας, εἰς τὰς ὁποίας συμμετέσχον οἱ ἐξῆς Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς: ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἑτνα κ. Χρυσόστομος, οἱ Σεβασμ. Ἐπίσκοποι Νόρα κ. Μιχαὴλ καὶ Λούνης κ. Σιλουανός, οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, Γραμματεὺς.

γ. Ἀπουσίαζον ἠτιολογημένως οἱ Σεβασμ. Ἐπίσκοποι Σύνδεῦ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσόστομος καὶ Ἀλανίας κ. Γεώργιος, ὡς καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης.

δ. Παρίσταντο, τελοῦντες χρῆν διερμηνέως, ὁ Ἀρχιμ. π. Γλυκέριος καὶ ὁ Ἱερομ. π. Ἰωάννης Ἀγιοκυπριανίται.

B. Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ εἶχε κληθῆ νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ, βάσει τῆς Ἡμερη-

Ποιὰ ἄλλη δύναμι λοιπὸν -για νὰ ἐπανεέλθουμε- ἐκτὸς τῆς ἀγάπης θὰ μᾶς πείσῃ νὰ ἀπαρνηθούμε τὴν ἄνεσι καὶ τὴν καλοπέρασί μας; Καὶ πῶς θὰ προχωρήσουμε μέχρι τὴν συγχώρησι τῶν ἐχθρῶν μας; Καὶ ὅμως, πρέπει νὰ τοὺς ἀγαπήσουμε ὄχι ἀπὸ περιφρονητικὸ οἶκτο, ἀλλὰ ἀπὸ εὐσπλαγχνία ἀγαπώσης καρδίας!

Ὁ τιμώμενος ἀπόψε Σεβασμ. Γέροντάς μας, μᾶς δίδασκε ἐπιγραμματικὰ - καὶ συνεχίζει βέβαια νὰ μᾶς διδάσκῃ ἀπὸ τὸ κρεβάτι τοῦ πόνου του- τὰ ἐξῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου:

«Ἄν θέλῃς νὰ αἰσθανθῆς ἀνάπαυσι ψυχῆς καὶ χαρὰ ἀνέκφραστη, βρὲς τρόπο νὰ ἀνταποδώσῃς τὸ κακὸ ποῦ σου ἔκανε ὁ ἐχθρὸς σου μὲ κάποιον μεγάλο καλὸ! “Ἐκδικήσου” μὲ εὐεργεσία!»...

1. Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, Ἀλφαβητικὰ Κεφάλαια, Κεφ. Η', σελ. 130, ἐκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Σταυρονικήτα, Ἁγιον Ὅρος 2005.

2. Ἀρχιμ. Σωφρονίου Σαχάρωφ, Γράμματα στὴ Ρωσία, Γράμμα 47 (28.11.1972), σελ. 218-219, Ἱερὰ Πατριαρχικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου, Ἔσσεξ Ἀγγλίας, 2009.

σίας Διατάξεως, ἐπὶ ὀκτῶ (8) κυρίων θεμάτων, ὡς καὶ ἄλλων δευτερευόντων, ἦτοι:

1) Ἀναδρομὴ πεπραγμένων παρελθούσης Περιόδου, **2)** Καταστατικαὶ Ἀρχαὶ Ἱερᾶς Συνόδου, **3)** Κανονισμὸς Λειτουργίας Δ.Ι.Σ., **4)** Ἀνανέωσις Δ.Ι.Σ., **5)** Τὸ θέμα τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, **6)** Περὶ τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Σύδνεϋ καὶ Ν.Ν.Ο., **7)** Ἐσχατολογικαὶ Ἀνησυχίαι, **8)** Τὸ χρῶμα τῶν Ἀμφίων κατὰ τὰς Ἑορτάς.

Γ. Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ, κατ' ἐξαίρεσιν, ἀφίερωσε τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου τῆς Συνεδριάσεως ΛΣΤ' εἰς τὰ ἀκανθώδη ζητήματα, τὰ ἀμέσως συνδεόμενα μετὰ τὴν Διακονίαν τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναθέσεως εἰς Αὐτὸν τῶν νέων του καθηκόντων (2007-2009).

α. Ὁ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτῆς προέβη εἰς μίαν σύντομον ἀναφορὰν ἐπὶ τῶν δραστηριοτήτων αὐτοῦ εἰς ἑπτὰ κυρίως τομεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους, χάριτι Θεοῦ καὶ τῇ συνδρομῇ τῶν Μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐσημειώθη ἀξιόλογος πρόοδος.

β. Ἐν τούτοις, εἰς ἑτέρους ἐπίσης σοβαροὺς τομεῖς, ἀφορῶντας αὐτὴν ταύτην τὴν ἰδιαιτέραν ἐκκλησιολογικὴν ταυτότητα ἡμῶν, δὲν ὑπῆρξεν ἡ ἀναμενομένη ικανοποιητικὴ πρόοδος.

γ. Ὁ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτῆς, λίαν αὐτο-κριτικὸς ἐν αὐτομεμψία, ἀνέλαβε πλήρως τὴν εὐθύνην καὶ ἐπεκαλέσθη τὰς εὐχὰς τῶν συν-Διακόνων τοῦ Ἀρχιερέων διὰ μίαν περαιτέρω προσπάθειαν πρὸς κάλυψιν τῶν ἐπισημανθέντων κενῶν καὶ ὑπέρβασιν τῶν ἐνίοτε ἀδιεξόδων εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς ἰδιαζόντως πολυπλόκου καὶ πολυμόχθου Διακονίας Αὐτοῦ.

Δ. ΟΣΟΝ ἀφορᾷ εἰς τὰ λοιπὰ θέματα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, ἐκτὸς τῶν δευτερευόντων, σημειοῦνται τὰ ἑξῆς:

α. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 2, 3, 7 καὶ 8 εὐρίσκονται ἐν ἐξελίξει. Ἐτοιμάζονται σχετικὰ *Κείμενα-Εἰσηγήσεις*, τῇ ἀμέσῳ ἐπιστάσι τοῦ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτοῦ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Γραμματεῖαν τῆς Δ.Ι.Σ., τὰ ὁποῖα θὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῶν Ἱεραρχῶν ἐντὸς τῶν ἐπομένων μηνῶν.

β. Ἀνευῴθη ἡ ἐντολὴ τῆς Ἱεραρχίας πρὸς τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς ἐκ τούτου δὲ κατὰ τὴν νέαν *Περίοδον Γ'* Αὐτῆς (Ὀκτ. 2009 - Σεπτ. 2010), θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ συν-διακονοῦν, ἐν ἀναφορᾷ πάντοτε πρὸς τὴν Ι.Σ.Ι., οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Ὠρεῶν (Πρόεδρος), Χριστιανουπόλεως, Μεθώνης καὶ Γαρδικίου (Γραμματεὺς).

γ. Διορίζεται ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ὡς προσωρινὸς Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Σύδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσοστόμου, ἀδυνατοῦντος λόγῳ τῆς σοβαρᾶς ἀσθενείας του νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ ποιμαντικά του καθήκοντα καὶ διαμένοντος πλέον ἐν Ἑλλάδι.

*Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Ὁ Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης*

*τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου 2009 ἐκ.ἡμ.
† Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου*

Γράμμα πρὸς ἕναν ἼΑρωστο*

ΑΓΑΠΗΤΕ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

ἐσὺ ὑποφέρεις καὶ ἐγὼ ὅσο γράφω σκέφτομαι τὸν πόνο σου. Ἐχω ἄρα γε δικαίωμα νὰ σοῦ γράψω; Ἐχει τὸ δικαίωμα κάποιος ἀπὸ τὰ μετόπισθεν νὰ γράφει σ' αὐτὸν ποὺ θρίσκειται στὴν πρώτη γραμμὴ; Οὔτε τώρα αἰσθάνομαι ἱκανὸς νὰ παρηγορήσω τὴν ψυχὴ σου. Αἰσθάνομαι βάρος ἀπὸ τὸ ὅτι οἱ ἄλλοι ὑποφέρουν κι ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ κάνω κάτι γι' αὐτούς.

Καταλαβαίνω ὅτι ὅταν λάβεις τὸ γράμμα μου αὐτὸ θ' ἀναρωτηθεῖς: «Γιατί μοῦ γράφει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ἀφοῦ δὲν θρίσκειται στὴ θέση μου, ἀφοῦ δὲν μπορεῖ νὰ με καταλάβει;».

Σοῦ γράφω ἀκριβῶς ἐπειδὴ καὶ ἐμένα με γονάτισαν οἱ πόνοι τῆς ἀρρώστιας κάποτε καὶ ἐπειδὴ καταλαβαίνω ὅτι οἱ πιθανότητες νὰ σὲ βοηθήσω εἶναι ἐλάχιστες. Γι' αὐτὸ σοῦ γράφω. Προσευχῆθηκα καὶ προσεύχομαι στὸ Θεὸ γιὰ νὰ με φωτίσει νὰ σοῦ γράψω κάτι χρήσιμο. Ἀφοῦ σκέφτηκα πολὺ, ἀποφάσισα νὰ ἐπικαλεσθῶ μιὰ ὠραία ἱστορία ποὺ ἄκουσα καὶ μ' ἔβαλε σὲ σκέψεις. Δὲν θὰ σοῦ ἀπαλύνει τὸν πόνο, ἀλλ' ἴσως σὲ βοηθήσει νὰ τὸν ἀντιμετωπίσεις ἀλλιῶς:

«Κάποτε, ἕνας ἄρρωστος ἔχασε τὴν ὑπομονὴ του καὶ φώναζε στὸ Θεὸ ζητώντας νὰ τὸν ἀπαλλάξει ἀπὸ τοὺς φοβεροὺς πόνους. Τότε ἐμφανίστηκε ἕνας Ἄγγελος καὶ τοῦ εἶπε:

– Ὁ Πανάγαθος Θεὸς εἰσάκουσε τὴν προσευχὴ σου καὶ θὰ ἱκανοποιήσει τὸ αἴτημά σου, μετὰ τὴν προϋπόθεση ὅμως ἀντὶ νὰ ὑποφέρεις γιὰ ἕναν χρόνο μετὰ πόνους ποὺ θὰ σὲ καθαρῶσιν ὡς τὸ χρυσάφι στὴ φωτιά, νὰ περάσεις τρεῖς ὥρες στὴν κόλαση. Ἡ ψυχὴ σου ἔχει ἀνάγκη καθαρῶσιν διὰ τῆς δοκιμασίας τῆς ἀσθενείας ἐπὶ ἕναν ἀκόμη χρόνο. Ἀλλὰ αὐτὸ σοῦ φαίνεται δύσκολο. Δοκίμασε λοιπὸν νὰ ὑπομείνεις τρεῖς ὥρες στὴν κόλαση καὶ μετὰ θὰ σωθεῖς μετὰ τῆς προσευχῆς τῆς Ἐκκλησίας. Σκέψου μόνο τί σημαίνει κόλαση!

Ὁ ἄρρωστος σκέφτηκε: Ἐνας χρόνος νὰ βασανίζομαι στὴ γῆ! Εἶναι πολὺ καλύτερα νὰ ὑπομείνω τρεῖς ὥρες στὴν κόλαση.

– Συμφωνῶ νὰ πάω γιὰ τρεῖς ὥρες στὴν κόλαση.

Τότε ὁ Ἄγγελος πῆρε τὴν ψυχὴ τοῦ ἀρρώστου, τὴν ἄφησε ἐκεῖ καὶ ἔφυγε λέγοντας:

– Θὰ γυρίσω σὲ τρεῖς ὥρες.

Τὸ αἰῶνιο σκοτάδι, ἡ στενότητα, οἱ φωνῆς αὐτῶν ποὺ βασανίζονταν καὶ ἔφταναν σ' αὐτιά του, τοῦ προξενούσαν φόβο καὶ ἕναν ἀνυπόφορο πόνο. Πουθενὰ καμιά φωνὴ χαρῶς στὴν ἀτέλειωτη ἄβυσσο τῆς κολάσεως. Φαίνονταν στὸ σκοτάδι μόνο τὰ πύρινα μάτια τῶν δαιμόνων, ἔτοιμα νὰ τοὺς σχίσουν. Ὁ καυμένος ὁ ἄρρωστος ἄρχισε νὰ τρέμει καὶ νὰ φωνάζει, ἀλλὰ δὲν τοῦ ἀπαντοῦσε κανεὶς παρὰ μόνον ἡ ἄβυσσος. Τοῦ φαινόταν ὅτι εἶχαν περάσει αἰῶνες καὶ περιμένε μετὰ ἀνυπομονήσῃα τὸν Ἄγγελο, ἀλλὰ αὐτὸς ἀργοῦσε.

Τελικὰ, ἀπελπισμένοι ὅτι δὲ θὰ δεῖ ποτὲ τὸν Παράδεισο, ἄρχισε νὰ στεναίνει καὶ νὰ κλαίει, ἀλλὰ κανέναν δὲν τὸν ἔνοιαζε. Στὴν κόλαση οἱ ἁμαρτωλοὶ σκέφτονται μόνο τὸν ἑαυτὸ τους καὶ οἱ δαίμονες χαίρονται μετὰ τὰ βασάνια τους.

Μὰ ἐπιτέλους, ἡ γλυκεῖα ὄψη τοῦ Ἀγγέλου φάνηκε καὶ μ' ἕνα παραδεισίο χαμόγελο τὸν ρώτησε:

– Πώς είσαι άνθρωπε;
– Ποτέ δὲν πίστευα ὅτι καὶ οἱ ἄγγελοι λένε ψέματα, ψιθύρισε μὲ σθημένη φωνή.
– Τί θέλεις νὰ πεῖς; ρώτησε ὁ ἄγγελος.
– Μοῦ ὑποσχέθηρες ὅτι θὰ μὲ πάρεις ἀπὸ δῶ σὲ τρεῖς ὥρες καὶ πέρασαν χρόνια, αἰῶνες ὀλόκληροι!

– Εὐλογημένε, τί χρόνια καὶ αἰῶνες; εἶπε μὲ ἐκπληξη ὁ ἄγγελος. Πέρασε μόνο μία ὥρα καὶ θὰ πρέπει νὰ μείνεις ἄλλες δύο!

– Πῶς; Δύο ὥρες; Δὲν μπορῶ, δὲν ἔχω δύναμη. Ἄν εἶναι δυνατὸν καὶ ἂν ἐπιτρέπει ὁ Θεός, πᾶρε με ἀπὸ ἐδῶ. Καλύτερα νὰ ὑποφέρω στὴ γῆ γιὰ πολλὰ χρόνια, μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως, ἀλλὰ βγάλε με ἀπὸ τὴν κόλαση. Λυπήσου με!

– Καλά, τοῦ ἀπάντησε ὁ ἄγγελος. Ὁ Θεὸς ὡς Πατέρας Φιλάνθρωπος ποὺ εἶναι θὰ σ' ἐλεήσει.

Μόλις ἄκουσε αὐτὰ τὰ λόγια, ἄνοιξε τὰ μάτια του καὶ εἶδε ὅτι βρίσκεται πάλι στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου»...

Ἴσως τὸ ἔχεις ξανακοῦσει. Ἴσως τὸ ἀκοῦς γιὰ πρώτη φορά. Μοῦ φάνηκε κατάλληλο γιὰ τὴν περίπτωσή σου. Δὲν ξέρω τί θὰ ἔκανα στὴν περίπτωση αὐτοῦ τοῦ ἀρρώστου, ἀλλὰ μᾶλλον θὰ ἔκανα τὴν ἴδια ἐπιλογή; τρεῖς ὥρες κόλαση...

Ἄλλὰ τὰ πράγματα δὲν εἶναι ἔτσι ὅπως τὰ βλέπουμε.

Ξέρω ὅτι τώρα ποὺ σ' ἔχουν καταβάλλει τὰ δάσανα ἀναρωτιέσαι, γιατί ἄρᾳ γε ὁ Θεὸς δὲν σοῦ ἔδωσε ἕναν ἄλλο σταυρό. Γιατί δὲν διάλεξε ἕναν ἄλλο δρόμο γιὰ νὰ σωθεῖς;

Ἡ ἀπάντησή σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτηση δὲν εἶναι δύσκολη. Ὁ Θεὸς γνωρίζει ποιὸς εἶναι ὁ πιὸ κατάλληλος δρόμος γιὰ τὴ σωτηρία σου...

(*) *Ιστολόγιον «Προσκυνητής»: Ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ ρουμάνου θεολόγου Ντανιὸν Βασίλε «Περὶ Ἀντιμετωπίσεως τῶν Δυστυχιῶν».*

Ἐκ τοῦ Ρουμανικοῦ Γεροντικοῦ:

Ὁ π. Βικέντιος Μαλάου ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τοῦ Σέκου (1887-1945)

ΕΙΠΕ ὁ πατὴρ Βικέντιος:

– Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Σωτὴρ ἔδωσε στους ἀγίους Του Ἀποστόλους τὴν δύναμη νὰ δένουν καὶ νὰ λύνουν τὶς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων, καὶ δι' αὐτῶν στους Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς, ἀλλὰ μὲ τὴν προϋπόθεσι ὅτι αὐτὲς θὰ καθαρίζονται μὲ τὴν νηστεία, τὴν προσευχή, τὸν κανόνα, τὰ δάκρυα καὶ τὴν ἐγκράτεια.

Λοιπὸν σήμερα, πολλοὶ Χριστιανοὶ ζητοῦν τοὺς πλέον ἐπιεικεῖς Πνευματικοὺς καὶ μάλιστα τοὺς παρακαλοῦν νὰ μὴ τοὺς ἐπιβάλουν μεγάλο κανόνα. Μερικὲς φορές ζητοῦν νὰ λάβουν συγκώρησι χωρὶς νὰ τοὺς ἐπιβληθῇ καθόλου ἐπιτίμιο. Μερικοὶ δὲν λησμονοῦν νὰ ζητήσουν ἀμέσως τὴν ἄδεια γιὰ τὴν Θεία Κοινωνία, ἀδιαφορώντας γιὰ τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν τους. Καὶ αὐτὸ τὸ κάνουν γιὰ νὰ μὴ χάσουν τὴν δόξα καὶ τὴν τιμὴ τοῦ κόσμου! Ὡ! τί ἀθεράπευτη παραφροσύνη! Οἱ Κανόνες συντάχθηκαν ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς Ἁγίους καὶ θὰ πρέπει νὰ ἐφαρμόζονται ἀπ' ὅλους ἀναλόγως στὸν ἄνθρωπο, τὴν ἡλικία καὶ τὶς λοιπὲς περιπτώσεις. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἐκοπίασε, ἐνήστευσε, προσευχόταν καὶ ἔκλαψε γιὰ ἐμᾶς.

Ὡ! ἄνθρωποι ἀναίσθητοι καὶ τυφλοί, ἡ Ἁγία Κοινωνία εἶναι φωτιά, ποὺ καίει τοὺς ἀναξίους!

Ἄγιασμός σέ Καταστήματα Δωρεὰν Διανομῆς Συσσιτίου

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 22.9/5.10.2009, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ἐτέλεσε Ἄγιασμό σέ Καταστήματα Δωρεὰν Διανομῆς Συσσιτίου στῆς Ἀχαρνές καί στὰ ἹΑνω Λιόσια Ἀττικῆς. Ὁ Φιλανθρωπικός Σύλλογος Ὀρθοδόξων Ἀνδρῶν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεώς μας «Ἄγιος Κυπριανός» δραστηριοποιεῖται ἐσχάτως, σὺν τοῖς ἄλλοις, καί στοὺς τομεῖς τῆς ἀνακουφίσεως τῶν ἀναγκῶν ἐπιβιώσεως ἀπόρων καί ἀναξιοπαθούτων ἀτόμων, τῆς διανομῆς τροφίμων σέ πτωχὲς οἰκογένειες καί τῆς καλύψεως τῶν ἐξόδων γιὰ σπουδὲς ἀπόρων φοιτητῶν καί φοιτητριῶν.

Στὰ Καταστήματα τοῦ Συλλόγου, ὅπου τελέσθηκε ὁ Ἄγιασμός, Ἀχαρνῶν (Λεωφ. Πάρνηθος 38) καί ἹΑνω Λιοσίων (Πάρνηθος 22), καθὼς καί σὲ τρία ἀκόμη σημεῖα (Παγκράτι, Γκύζη, Ἀθήνα), διανέμονται δωρεὰν 120 μερίδες φαγητοῦ ἡμερησίως.

Ὁ δραστήριος Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἀναστάσιος Πιέτρης, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν «ψυχὴ» τῆς ὅλης προσπάθειάς, ἐλπίζει μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τὴν συμπαράστασι καί συμμετοχὴ τοῦ κόσμου, τὸ ἔργο νὰ ἀναπτυχθῆ καί νὰ διευρυνθῆ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο, γιὰ τὴν ἔμπρακτι βοήθεια τοῦ πάσχοντος συνανθρώπου μας ἄνευ διακρίσεων καί διαχωρισμῶν.

Ἱεραποστολικά Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν Ἀφρική

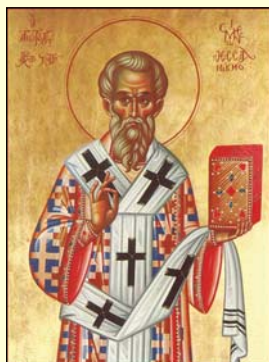
ΠΑΙΔΙΑ τοῦ Σχολείου τῆς Ἱεραποστολῆς μας «ἹΑγιος Κυπριανός» στὴν περιοχή τῆς Κινσάσα, πρωτεύουσας τοῦ Κονγκό, σὲ πρόσφατη σχολικὴ ἐκδήλωσι.

Ἵτι πρέπει ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ νὰ προσεύχωνται ἐν τῷ Ὄνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἁγίου Συμεὼν Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης*

ΠΑΣ εὐσεβῆς πρέπει αὐτὴν τὴν ὀνομασίαν νὰ λέγῃ («Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Υἱέ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με») διὰ παντὸς ὡς προσευχὴν καὶ μὲ τὸν νοῦν του καὶ μὲ τὴν γλῶσσαν καὶ καθήμενος καὶ κινούμενος, καὶ νὰ διάξῃ πάντοτε πρὸς τοῦτο τὸν ἑαυτὸν του· θέλει δὲ εὖρει μεγάλην γαλήνην καὶ χαρὰν, καθὼς ἤξεύρουσιν μὲ τὴν πείραν ὅσοι περὶ αὐτῆς φροντίζουσιν. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο εἶναι ἔργον ὑψηλότερον ὅσων εὐρίσκονται εἰς τὸν βίον καὶ ἀπὸ αὐτῶν τῶν ἰδίων Μοναχῶν, ὅσοι εἶναι μέσα εἰς τοὺς θορυβούς τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο πρέπει καὶ εἰς ὠρισμένας ὥρας νὰ τὸ κάμνωσι καὶ νὰ τὸ ἔχωσιν ἔργον καὶ νὰ μεταχειρίζωνται αὐτὴν τὴν προσευχὴν κατὰ δύναμιν ὅλοι καὶ ἱερωμένοι καὶ μονάζοντες καὶ λαϊκοί.

Οἱ μονάζοντες, διότι εἶναι εἰς τοῦτο τεταγμένοι καὶ ἔχουσι χρέος ἀπαραίτητον, ἅς διάζωνται εἰς τὸ νὰ τὴν ἐκτελῶσι καὶ μὲ ὅλους τοὺς θορυβούς καὶ περισπασμούς των, καὶ νὰ προσεύχωνται ἀδιαλείπτως εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἂν ἦναι καὶ μὲ σύγχυσιν καὶ μὲ περισπασμὸν καὶ μὲ τὴν λεγομένην καὶ οὖσαν αἰχμαλωσίαν τοῦ νοῦ, καὶ νὰ μὴ ἀμελῶσιν ἀπατώμενοι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ νὰ ἐπανερχονται εἰς τὴν προσευχὴν καὶ νὰ ἐπανερχονται χαίροντες. Οἱ ἱερωμένοι δὲ ἅς ἐπιμεληθῶσιν αὐτῆς ὡς ἔργου ἀποστολικοῦ, ὡς θείου κηρύγματος, ὡς ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ θεῖα ἐνεργήματα καὶ μᾶς συνιστᾷ εἰς τὴν ἀγάπην

τοῦ Χριστοῦ. Οἱ κοσμικοὶ δὲ ὁμοίως ἅς τὴν μετέρχωνται σφραγίδα καὶ σημεῖον τῆς πίστεως, ὡς φυλακὴν, ἁγιασμὸν καὶ διωκτῆριον παντὸς πειρασμοῦ.

Ἵθεν τοῦτο ἐπίσης, ἱερωμένοι, λαϊκοὶ καὶ μοναχοὶ πρέπει εὐθύς, ἀφ' οὗ ἐγερθῶμεν τοῦ ὕπνου, πρῶτον καὶ κύριον νὰ ἐννοήσωμεν καὶ νὰ ἐνθυμώμεθα τὸν Χριστὸν καὶ νὰ προσφέρωμεν αὐτὴν τὴν προσευχὴν ὡς μνήμην, ὡς ἀπαρχὴν καὶ ὡς θυσίαν εἰς τὸν Χριστὸν πρὸ πάσης ἐννοίας· ἐπειδὴ πρέπει περισσότερον παντὸς ἄλλου λογισμοῦ νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὸν Χριστὸν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔσωσε καὶ μᾶς ἠγάπησε τόσοσιν, ἐπειδὴ ἔσμεν χριστιανοὶ καὶ διότι τὸν ἐνεδύθημεν εἰς τὸ Βάπτισμα καὶ ἐσφραγισθήκαμεν μὲ τὸ Μύρον καὶ ἐκοινωνήσαμεν καὶ κοινωνοῦμεν τῆς ἁγίας του Σαρκὸς καὶ τοῦ ἁγίου του Αἵματος καὶ μέλη εἴμεθα Αὐτοῦ καὶ Ναός, ἐπειδὴ ἐνοικεῖ εἰς ἡμᾶς, καὶ διὰ τοῦτο χρέος ἔχομεν νὰ τὸν ἀγαπῶμεν καὶ νὰ περιφέρωμεν εἰς τὴν καρδίαν μας τὴν μνήμην του. Ἵθεν, ἅς ἔχη ἕκαστος κατὰ δύναμιν ὠρισμένον καιρὸν αὐτῆς τῆς προσευχῆς ὡς χρέος ἐκ τῶν πλέον ἀφεύκτων.

(*) Συμεὼν Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Τὰ Ἵπαντα, σελ. 241-242, ἐκδ. Β. Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη (ἄ.χ.).

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2010

• Έγκόλλιον • Ημεροδείκτης • Τοίχου

Κατὰ τὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον

A. ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ τὸ καθιερωμένο πλέον «**Έγκόλλιον Ἡμερολόγιον 2010 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων**», μετὰ τὰ ἐξῆς περιεχόμενα:

• Προστάται Ἅγιοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου - Ἀφιερωματικὸν Μέρος.

• Ὁρθοδοξία καὶ Οἰκουμενισμός: «**Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐνστασις ἐναντι τῆς ἐκκλησιολογικῆς αἰρέσεως τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ - Βασικὲς Ἐκκλησιολογικὲς καὶ Κανονικὲς Θέσεις**». Σημαντικὸ ἐκκλησιολογικὸ κείμενο-μαρτυρία περὶ τῆς ταυτότητος τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων.

• Ἐγκύκλιος νέου ἔτους: «**Τὸ Μυστήριον τοῦ Ἀδελφοῦ στὸ Φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδος**».

• Κυριακοδρόμιο, Ἑορτοδρόμιο, Νηστειοδρόμιο, Ἀποστολικά καὶ Εὐαγγελικά Ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν ὅλου τοῦ ἔτους.

• Διοικητικὸ, ἤτοι Συνοδικὴ ὀργάνωσις καὶ διάρθρωσις, Ἐπισκοπές, Ἀρχιερεῖς, Ἱεραποστολικὲς Κοινότητες, Κατάλογος Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν, ποιμαντικῶν δραστηριοτήτων, ἐκδόσεων, ὀπτικο-ακουστικῶν παραγωγῶν καὶ ἐν γένει στατιστικῶν στοιχείων, ὡς ἐπίσης καὶ πλούσιο ἐγχρωμο φωτογραφικὸ ὕλικό.

• Κατάλογος Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

• Ἀδελφές Ἐκκλησίες Πατρίου Ἡμερολογίου: Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Ρωσικῆς Διασπορᾶς.

• Ἐκδόσις ἰδιαίτερος προσεγμένη, ἐνημερωτικὴ, πρακτικὴ καὶ καλαίσθητη.

• Τετραχρωμία • Σελίδες: 176 • Σχήμα: 10×14 ἐκ.

B. ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΜΕ, ὅτι κυκλοφορεῖ, ὅπως παρουσιάσαμε στὸ προηγούμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας, καὶ ὁ «**Ἡμεροδείκτης 2010**», μικροτέρου μεγέθους καὶ ὀλιγοσέλιδος (σελίδες: 32, σχῆμα: 8×12 ἐκ.), μετὰ ἔμφασι στὸ Ἑορτολόγιο, Κυριακοδρόμιο, Νηστειοδρόμιο καὶ ἐνδειξὶ τῶν Ἀγιογραφικῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Κυριακῶν τοῦ ἔτους.

Γ. ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ἐπίσης καὶ τὸ «**Ἡμερολόγιον Τοίχου 2010**», ἰδιαίτερα χρήσιμο γιὰ τὴν μεθοδικότητά του, τὴν ἀκριθεῖ καὶ κατατοπιστικὴ ἡμερησία παράθεσι ἐνδείξεων περὶ νηστείας, ὡς καὶ τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Εὐαγγελικῶν Ἀναγνωσμάτων ὅλου τοῦ ἔτους, ἐπίσης δὲ καὶ μετὰ κείμενα οἰκοδομητικὰ ἐνδιαμέσως.

• Ἐπιμέλεια, ἠλεκτρονικὴ στοιχειοθεσία καὶ σελιδοποίησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

☉ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310

Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080,

E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

